

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К-По₂ 18/2011

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 07.септембра 2012. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите.

Присутни су:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,**
- **Браниоци: Стојиљковић, Миловић, Петровић, Ресавац, Крстић, Радуловић Илија и сада Константиновић улази, Недића и Бошковића мења.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви Недића. Бошковић Анте Марко Миловић га мења. Вас ће после да мења Петровић. Добро. И Петровић ће онда да мења и Бошковић.

- **И ту су значи Садику Селимон, Хајдари Фатон, Хајдари Самет, Хајдари Ферат, Нухију Шемси, Мемиси Агуш.**
- **И ту су преводиоци Еда Радоман-Перковић и Гани Морина.**

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се претрес ОДРЖИ.

НАСТАВАК ИЗНОШЕЊА ЗАВРШНИХ РЕЧИ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуче је завршила госпођа Марија Радуловић и сада ће претпостављам да настави Илија Радуловић у својству браниоца оптужених Нухију Шемси, Хасани Ахмет, Хасани Назиф, затим Садику Селимон и Фазлију Бурим. Бранилац адв.Илија Радуловић.

Завршна реч адв.Илије Радуловића

Поштовани председниче и поштоване судије,

Заиста морам да изразим своје искрено саосећање дивљења како су говориле моје претходне колеге на челу са колегом Ресавцем и на челу са колегом Крстићем и осталим млађим колегама. То је била једна галаксија апологетских слова или завршних речи које су један врло сложен и комплексан догађај излагали прво на један начин у коме су говорили о аспектима на који начин су они разумели овај кривични предмет, а онда су прешли на оно што је много суштанственије, много круцијалније, много важније, а то је на који су начин, заправо колико су они дубоко разумели овај предмет. У томе су у

толикој мери успели да су ме довели први пут од кад ја већ, ништа ружније од кад почињете да говорите колико се бавите овим послом, 39 година изговарања апологетских слова или завршних речи, заиста у ситуацији да се не понављам. Не знам колико ви пратите мој рад, ја сам човек који не волим да се понављам, не волим никог да не понављам. То није израз боже сачувај никакве осиноности, хибриса, горделивости као првог и главног смртног хришћанског греха, него једноставно ја сам заљубљен у овај позив и мислим да треба да учествујемо и на један креативан начин. Зато што покушати колико сам кадар да кажем нешто о суштини овога предмета, а о чему сасвим природно, сасвим нормално да не може ништа са свих страна бити до краја савршено и да ме не схвате погрешно колеге као ја сам богом дан па сад ја ћу допуњавати оно што они сви скупа нису видели или о чему нису говорили.

Овде се углавном говорило о томе да ли је могуће и како је могуће да један у то време млади човек и сада је млад човек, тада је имао 16,5 година према последњим информацијама, сад има неких 12 више који је ружно, монструозно означен „Божур 50“, да ли је могуће да он лаже. Ја ћу направити вице верза да ли је могуће уопште да човек не лаже. Зашто? Па и небо и земља лажу. Ја ћу бити врло конкретан за оне који нешто знају из метафизике, а ко не зна надам се да ће то дочекати као свако незнање које је дрско у односу на знање или са осећањем зависти или са осећањем неке анксиозности, углавном са неким негативним афектом. Видите, змија у рају каже човеку *riti si kutibi* бићеш као Бог и лаже га. Ми смо ближи као чланови ове светске популације од седам милијарди људи Зомбију него Богу. Погледајте шта човечанство ради. Каже, ми не може ресурсно да опстанемо седам милијарди нас на земљи, ми ћемо на неки модифицирани начин помоћу вируса и других ствари, верујте ми немам намеру да причам политички сем у оном делу што ће неки податак можда добити у контексту једно политичко значење. Ми ћемо морати то да смањимо макар за пет милијарди. Како? Вирус има метеоролошким револуцијама, пазите уништавањем вода, углавном убијаће људе тако да ће их принудно смањити. Мој син који је један светски научник и понос ове Србије у Лондону већ пуних 17 година, имунолог, каже „тата, земља не може ресурсно више да издрже од пола милијарде људи“. Замислите има нас седам, а шта ће бити кад буде нас имати двадесет милијарди. Према томе, није то тако речено у сакри скриптури, у светој књизи када Ева позива Адама и каже му „поједи јабуку са овог дрвета познања добра и зла“, не са дрвета живота. Дакле, човек се огрешио и доживео је пад и молим хришћанство учи, али куран учи и тамод учи и све светске религије, има их пет уче да је човек тада пао. Ко верује, ко не верује исто га поштујем као и оне који верују. Ја верујем. Можда не на буквалан начин јер то је толико сложено да нећемо причати о томе у овој судници, макар овом приликом, на неком симпозијуму метафизичара да.

Према томе, човек се задржао на том дрвету греха по знања добра и зла, на том дрвету лажи и не силази пуних 2.000 година поштовани судијо и поштовани председниче и живи у модусу имања. То не кажем ја, ко сам ја, можда један натпросечни адвокат, можда један предавач, један можда добар беседник, али Ерик Фрон каже, имате модус имања, имате модус убиство. У

модусу имања дата је модус успеха, модусу материје, модусу власти, не можете, модусу дана, модусу сјаја, модусу жена, шта ћете без жена уопште да живите, модусу љубавница које вас прате једноставно оне су саставни део једног успеха и чим сте ви у томе ви сте заправо у једној неподношљивој потреби да ћете слагати своју жену кад год сте у ситуацији да морате да је слажете. Према томе, ко год живи у модусу имања мора да лаже. Човечанство 2000 година живи у модусу лажи, дакле у модусу имања, у модусу успеха и какво је то фарисејство кад се ми сви ишчуђавамо „Божур 50“ да ли је могуће да он лаже. Па он никад ништа у животу није радио него лагао, а овде лаже, лаже, пазите за добре паре, за добру слободу од 20 година, за неки за њега супер конфорни кастел, дворац, вилу у Београду и оно што њему приличи као једном истинском криминалцу он је типични кадабра психик, шта је то психички леш. Шта су лењи људи? То су психички лешеве. Та ленственост то је празнина, а празнина је сама бохинка сваког јер ја сада, вероватно сте чули, можда нисте, али вероватно јесте, ја браним и могу вам рећи да имам веома посвећено знање о дроги, тај чувени предмет у коме, добро сам се сетио, пред целом светском јавношћу, ја то пратим и преко светског интернета лаже се јавност, увек се, пазите дешавали су се злочини, убиства, содоме, гоморе, али увек је било безбожних људи, али људи сада улазе у цркве голи, не пада им напамет више да они узимају па макар оне јапанке, не голи. Неће више ни у телу цркве, не, у припрети како ми кажемо, ја сам свештенички син, ја то знам и на грчком да вам певам и на старословенском и на српском. Не, у олтар иду голи. Зашто вам ово кажем? То се десило што се десило између 06. и 07. навече. Ово је највише што волим на овом свету, ово је моја галаксија, кунем вам се њом и још троје деце, моја ћерка Наташа замислите поштовани председниче, поштоване судије, знате зашто вам говорим ово, зато што верујем у вас, у првом реду као људе, као судије, верујем у вашу светлост, верујем у вашу добру вољу, верујем у вашу добру намеру. Да ли можете да погрешите, па наравно. Пазите, замислите да до данашњег дана 34. дана ја немам, истражни судија нема, виши тужилац у Шапцу нема записник о обдукцији. Прича се пазите о броју повреда, о локацији повреда, о узроку смрти, нема записника о обдукцији, а ја вам кажем уопште дела нема. Ја ћу то доказати и врло се јефтино прославити мојим годинама и мом начину уопште живота, филозофији живота таква јефтина прослава ми не треба. Али хоћу да вам кажем да се содома и гомора, дакле лаж више се не врши на један трајни апокрифни начин, скривени начин, не, отворено се лаже, отворено се лаже, тако је било и у овом случају, тако је и читава историја. То није везано за српски државни простор. Ајмо да пођемо од Сократа, дозволите. Нема тога ко није ипак погледао нажалост покојног Љубомира Тадића, Сократова одбрана, Анит, Мелит, Ликон, то је комплимент за вас колега, тврде категорички како је Сократ кварио и покварио атумску омладину, предлаже и успева код 501 судије хелијасте да изгласају да попије кукотин отров, пошто је осуђен на смртну казну. Сократ, праве судије као што сте ви зове судије људи и њих је 220 који гласају за његову слободу. Оне друге, оне жао ми је заиста што овај део био је питоректсни јер су натуршчик неке метафоре колеге Крстића просто антологијске нарави, јер не

могу боље да се изразе него само на такав начин. Пазите, то су они љигави, то су они следбеници, он их зове судије, односно грађани атински. Њих је наравно увек емаројитет, не нешто много, 281 су грађани атински, а судије људи су 220. Попио је Кукутин отров и шта је историја рекла, јер Сократ стварно кварио омладину атинску, не, није кварио. Потреба режима је тада била таква, Николај Криљенко који је 13 година био први врховни тужилац Совијетског Савеза је предложио и успео да буде осуђен на 10 година, момак који се љубио узнемиравајући веровао или не, кохозне свиње и добио 10 година, јер Николај Криљенко је био у праву. Милош Минић, о томе нећу да говорим, али је и то постало контраверзно питање. За то време да можда Милош Минић није у праву, па пошла би и том ко је поставио то питање глава и свим члановима његове породице и свим члановима шире породице па мислим да би му семе било уништено. Тони Блер пред читавим светом каже, Садам Хусеин производи оружје за масовно уништење човечанства и уништава се једна земља пред читавим светом отворено. Мубарак 44 године служи онога кога треба да служи јер ја сам пошто постоји закон владавине природног закона да јачи побеђује слабијег и да слабији мора да поштује јачег одмах да вам се изјасним ја сам за то, он је то поштовао 44 године, али из неких разлога онај који је до тада био поштован каже „скини га“ Гадафи 43 године служио, шта је урадио. Пазите, кад говорим можда је било за неке, просто су се најезили како овај свештенички син и свештенички сестрић прича да голи људи улазе у цркву. Па зар није позвао тај који је одлучио да убије Гадафија све светске телевизијске камере да сниме како га ректално силују. Зашто? Да демонстрирају да више морала нема, да нема истине. Па немојте да вам падне напамет да постоји други облик живљења осим одуса имања, дакле модуса лажи. Човек је остао на дрвету по знања добра и зла. Нећете прећи на оно право дрво истине које се зове дрво живота. Нећете прећи на дрво закона, на дрво, пазите правде, нећете прећи, јер вавилонска кула се прави, али сада више не различитим језицима, него истим језицима, једноставно се прави онако како је онај замислио ко је прави да ће направити поштојући јуристичку максимум самовоље и разбојништва, злочина, кримена, *sik voleo, sik lubeo, proracionie voluntas*, тако се понашам јер тако ми се једноставно хоће. Према томе, лаж на земљи апсолутно влада и потпуно је нормалнода у том интермецу од 9 година појавила се нека потреба гарантујем, не на мом српском државном простору, не, него је наређено том српском државном простору да се нађе неки Душан Ковачевић ко ће направити сценарио, одмах да се нађе и Емир Кустурица који ће лепо то изрежирати, па ће он поделити улоге, те Драгану Марковићу, Милени, извините мислио сам на Николића, Милени Дравић и свим осталима, да вас не гњавим јер мислим да сте схватили шта хоћу да кажем. И почиње, пазите, једно казивање о коме су све моје колеге говориле указујући на контрадикторне начине. Оно што је најважније и оно што мене радује у првостепеној пресуди овога суда К.33/2010 и оне величанствене вечери 29. децембар 2010. године била је среда кад сте објавили одлуку о притворима, а касније у Вашој пресуди, Ви сте сасвим отворено читаве стране, стране 172, 173, стране 17 посветили, направили сте фреску о психичким особинама тог „Божура 50“. Ја сам све разумео, дубоко

разумео, зато сам и почео ову своју завршну реч, верујте она није реторика, него сам хтео да вам кажем са колико дубине размем овај предмет и све што стоји иза тога предмета и никада не бих хтео да бранећи једног наудим другом, не, али постоје излази, не они излази кириловски. Шта Кирилов каже, цела планета лаже, сви лажу, чему живети одговори ако си човек, каже Кирилов, дакле, Достојевски и Кирилов се убија, ја сам сигуран да нико неће се овде од нас убити, ми ћемо наћи решење, али законито решење, решење у закону, али Тузиус каже оно што је Бог у свемиру то нека буде закон на земљи и заиста нека буде у овом случају, макар у овом случају да будемо у једној илузији, да просто прекинемо владавину тог дрвета по знања добра и зла и успоставимо за тренутак кад се налазимо на дрвету живота, дрвету истине, дрвету закона, дрвету неке правде које по природи ствари нема на земљи. Погледајте оно што је на Волт стрит у оној пароли писало, „нас је 99% а вас 1%“, дета неподношљива мањина 1% влада са 99%, па где ћемо причати о правди, где ћемо причати о законима, где се уопште може причати о институционалној власти. Према томе, ви сте ту просто створили један простор спонтано, гарантујем спонтано, појавио се у вама инфоро консијенције суд савести, суд светлости, суд бога, суд одозго и ви кажете у 14 случајева му не верујем, он лаже, у 7 ћу да му верујем. То је наравно било неодрживо и Апелациони суд је то приметио 07. децембра, он је то укинуо и заиста се показало, ја сам упоран и можда некад и под јурисдикцијом сумње док сви пљују, нападају ово судство, ја искрено вам кажем ја у њега верујем. Зашто? Па зато што по природи ствари имате лукс интенебрис луцет светло, светлу у тами. Па не могу све судије бити праве судије, довољно је неколико судија да својим примерима буду неки лампа дефоре, неке лучоноше, неки светоносци, неки закононосци и они ће повући неколико људи за собом, ето смисао живота. Нећемо завршити као Кирилов, није решење у самоубиству. Према томе, живот има смисао посебно има у судници и добили смо детаљна упутства у том решењу Апелационог суда баш што се тиче оцене у смислу вредносног суда у пробационом доказном смислу „Божура 50“ којим се у целости заправо потврђује став првостепеног суда. Али овде се сада проширује, не можете правити алгебре од истине, не можете правити алгебру, односно извините арметику нити геометрију 14 7, не, овом човеку се не може ништа веровати.

Можда сам ја јуче био и ја се стварно извињавам из суднице једно место литургијско, свештеник служи Божију литургију по типичу, тај типик ми зовемо Законик о кривичном поступку. Ја ваљда понесен како је то излагала моја супруга а знао сам ја напамет тај њен текст, те контрадикције, замислите не што је она, ја сам похвалио колегу Ресавца и колегу Крстића, али заиста говорим о томе више да вам се извинем јер мислим да је судија приметио са најлепшим именом на свету је приметио да сам ја мало био као кад игра неки мој љубимац или нељубимац. Не може тако адвокат да се понаша у судници и имајте моје извињење јер сам, али сам заиста хтео да кажем, па не може једном човеку где ови људи 4,5 године су без своје породице, без своје деце, без свог радног места, без своје зараде, без своје мајке ариффе, а један је од њих, ви знате који изумио оно због чега човек живи. Замислите кад отац изгуби ћерку од 5

година, а замислите кад се то још деси у дворишту. Замислите свет у коме дете вам није безбедно ни у рођеном дворишту. Ја сам заиста осетио такво једно саосећање од стране свих оних људи који учествују у овом предмету, не мислећи на себе уопште. То могу да кажем из пуних уста и то говорим и могу вам рећи замерама се некој страни, али ја никад се нисам удварао људима и вероватно зато нисам ни био омиљен човек, него напротив, ја сам се увек једино у животу удварао истини, а то ко се усуди па биће пазите изложен свим клетвама старог Завета. Према томе, десили су се трагедије Шекспировских размера када отац губи ћерку а има сазнање чистоте, не треба му никакав пургаторијум који би дошао одозго, он је чист човек, ја разговарам с њим емоционално енергетски, ја не разговарам с мојим странкама. Ја сам неподношљиви, могу да будем нервозан човек, непријатан човек до зла бога. Зашто? Па зато што не разговарам уопште са људима вербално. Ја тачно знам ко ме подноси, ко ме мрзи, ко ми завиди, ко ми не верује, а ја не могу уопште с таквим људима да комуницирам. Ови моје клијенте, имао сам утисак дали би живот за мене. Не би они а знате због чега зато што сам ја њима поверовао. Нисам ја наиван нити су моје године наивне у биолошком ни психичком, нити метафизичком, нити било којем смислу, него сам осетио да су чисти људи. Ко је убио једног човека никада неће бити сам до краја живота. То нисам рекао ја, то је рекао Достојевски. Па не можете бити сами. Десило вам се да су убили оправдано или неоправдано злочиначки до зла бога да заслужујете смртну казну или што би рекли Руси каторгу, али ви више до краја живота нисте сами. Зашто? Па нема човека који у себи не осећа Бога. Да ли он верује у њега, да ли је он свестан њега то је друго питање. Шта је рекао Брес Паскал, „не би ти мене тражио“, каже господ Бог њему „да ја нисам у теби“ и мора се код њих појавити и појавити и не могу они са мном, са мном Радуловићем сином једног православног протоставрофора, једног пазите сестрића једног протоставрофора, из Бања Луке не могу они, то би осетио, то вам гарантујем да би се осетило у једној напетости, тога никад није било. Зашто? Зато што није било онога због чега се и Шемси и Селимон налазе у притвору, ја нећу бити некоректан да причам о другима зато што су њихови адвокати и браниоци већ о томе причали и коначно било би некоректно и ја би злоупотребљавао да ја преносим неке утиске када ја у притворским ћелијама нисам имао ни прилике са њима да се састајем, то су посебне сеансе на које се ја припремам те их кушам не да би их ја некоме доставио, не, мени треба, ја морам да знам, ја морам да знам тај рубикон докле ћу ићи и не смем га прећи, зато кажем посвећујем тим разговорима велику пажњу. Према томе има поштовани председниче и поштоване судије итекако излаза из овог предмета, а да се не деси кириловска судбина, зашто, имате вашу прву пресуду где сте ви ипак јасно и гласно рекли све оно ко зна да чита и који не чита формално, хладно, него који дубоко разуме и коначно имате и решење, то је добро, то је сада просто једна врста менице у једном смислу истине, у једном смислу једног ауторитета, у смислу једног веритета, да знате овог Апелационог суда од 07. децембра ове године, извните 2011. године. Према томе „Божур“ не може бити делимично прихваћен из једноставног разлога зато што ја ћу кроз неколико питања и тиме ћу и

завршити, доказати да није сваки човек који носи тело у коме, које може да буде тамница и душе и духа, па није сваки такав човек, са тим оквиром биолошким, није човек, јер шта је човек без морала, шта је човек без емоција, љубави и емпатија, шта је човек без добре воље, шта је човек када лаже своје говори, шта је човек који је лакши од ништа када стане на вредносна мерила људскости, шта је човек за кога је непоштење дефакто поштење, шта је човек чија је једина религија вера у злочин, у лаж, у превару, у сопствену корист да је све дозвољено, да треба живети и одживети своје инстинкте и своје нагоне, да треба служити искључиво своје индивидуално ја, да душу треба заменити са индивидуалним ја, да Бога треба заменити са тим својим ја, да живот нема никаквог смисла да је Смдљаков, дакле Достојевски у праву када је рекао ако Бога нема онда је заиста све дозвољено. То је некрофилско биће, биће смрти, танатоса, танатосно створење, које искључиво живи демонске своје инстинкте и зато се налази читаво метафизичку светлосну годину даље од онога што се означава као истина, пут и живот. Овакав протагониста бесчашћа, неморала, празнине, бесмисла, ништа, *nihi*ла јесте ништа, а ништа не може бити сведок. Према томе заиста нисам хтео да увредим, повредим нити омаловажим нити је било који колега хтео „Божура 50“ да га повреди и увреди када његова мајка, мајка се суштински од њега одриче, само сам хтео да кажем да ништа остаје ништа. Према томе ви поштујте оно што сте већ написали у својој првој пресуди, уз корекцију коју морате ипак урадити у смислу члана 462 став 3 ЗКП-а, који налаже начело хијерархије у томе смислу што мало нижи суд мора да поштује оно што му у својим инструкцијама и упутствима стручне нарави саопштио у својим одлукама, у овом случају решењу, Апелациони суд у Београду, који је био недвосмислен и који је био јасан. Све што сам рекао за „Божура 50“, то важи наравно и за Ц2. Ц2 је вероватно нешто страшно доживела, није сигурно доживела од Нухије. Зашто, па зато што сте ви невиђеним једним инстинктом за правду, за истину, за утврђивање материјалне истине, одреаговали тако што сте позвали лекара и проконтролисали њен притисак, притисак идеалан, као да је учествовала на Олимпијским играма у Лондону, овај пулс иде, е не може неко да се понаша онако на ивици колаборације, дакле да падне просто у бесвест, да једва стоји на ногама, да лелуја, да се заноси, а да има нормалан притисак и да има нормалан пулс. Према томе и она је мењала, битно је мењала све што је рекла у односу на Нухију, према томе не може њен исказ да се прихвати, јер она једноставно и каже ја живим од мржње. Како неко може да живи од мржње, може, али како, не може људски, не може истинито, не може да буде на путу, не може да буде у животу, то је тај „*kadavr psihik*“ то је живот психичког леша, јер Албер Ками каже што више мрзиш то више лажеш, а што више лажеш ти не видиш никакву стварност око себе. Према томе Ц2 је потпуно нормално што није кадра ни способна да саопшти истину у овом предмету из једноставног разлога што имамо ту срећом и нишку истражну судијицу, мада би требало да се употреби аугментатив судијетину, која је поштено честито рекла оно што је рекла, да ова жена није споменула никакво силовање, него се то непријатно њој дешавало на другом месту и под другим околностима. Иначе, где потешкоће судничке

настају око утврђивања на правилан и потупун и законит начин материјалне истине, па зато што у судници се утврђује материјална истина, а не истина, истина се види, а ко види истину, ниједан од људи на овом свету сем неколико истинских видовњака којих тачно има можда 15-так у свету, виде истину и за њима се трага. Највећи државници света они зову њих да им дођу на њихове дворце власти, али судија може бити најбољи на свету и не може да види истину, може да је утврди, на основу чега, на основу доказа, а шта ако су докази тамо где се они иначе пакују, где се подмећу, а то је у полицији, то је истина, али не у нашој, у свим светским полицијама, ама у свим светским, у Гвантанаму, пазите у свим кад год је потребно полицији да подметне доказе да би неког осудио она ће то урадити. Према томе који је задатак адвокат, па не да се служи беседништвом, не пада ми на памет да ћу ја некога тиме завести, опсенити, очаролисати, не, не, не, прави адвокат ратује са тим подметнутим доказима указујући на њихове слабости и да укаже судском већу да одразликује шта је подметнуто од оног што није подметнуто. Ц2 у једном делу говори истину, али у односу на Нухију Шемсија апсолутно не говори истину. Коначно, ја сам био принуђен да напишем један поднесак и захваљујући вашем законитом расположењу ви сте сваки предложени доказ из те одбране прихватили и сви до једног ти сведоци су потврдили суштину његове одбране, исто су да вам кажем све хуманитарне организације у својим извештајима то потврдили, ми смо са француског превели на српски језик и токазали заиста алиби одбрану оптуженог Шемси Нухије, то исто важи, али о њему мањем причам зато што је колега Крстић већ о томе тако детаљно, тако аргументозно, тако образложено, тако животно, тако убедљиво говорио да у том смислу молим оптуженога Селимона Садиква да не схвати да ја правим неку разлику на његову штету, него хоћу просто да поштујемо време које је ограничено до 12 сати и јуче сам обећао да ћу се уклопити у то време, али сматрам да је увек непријатно за одбрану када дође у ту позицију средњовековног права да ми доказујемо невиност, па невиност је немогуће једноставно и доказивати. Ја сам био у некој позицији када сам се бавио политиком па ми је претила опасност за ликвидацију, и моју и моје деце, ја сам их сместио у иностранство, и био сам 4 године сам у Шапцу, питам ја вас да је неко хтео па могли су кад хоће, знате када пију, гледао сам ја то, та свечана вина и ти ХО па они кажу ајмо мало да га склонимо, и да је неко рекао Радуловићу уради то и то, опростите како би ја доказао своју невиност, ако супруга није поред мене, деца нису ту, то је животно питање. Ово је питање које грми и обавештава небо у којем ми врмену живимо и ми не можемо који хоћемо да утврдимо ту материјалну истину, а она, то је она истина која произилази из заиста изведених доказа на главном претресу, не може се друкчије утврдити него на основу доказа. Коректни јавни тужилац, отмени, господствени, беседнички веома расположен у својој завршној речи заиста вам кажем, заиста вам кажем да то мислим да не бисте још помислили, не ја не припадам циничним људима, заиста вам кажем да сте лепо држали ту своју завршну реч, чак сте превазишли сва моја очекивања али на плану стварно пробација, доказа, нисте могли ништа да докажете јер буквално сте рекли да што се тиче Нухије Шемсија, само имате „Божура“ и имате Ц2. Ја

мислим да су и све моје колеге, па и ја колико сам био данас кадар и моја супруга показивали смо и доказали кроз аналитичан поступак да то не да нису докази, него да се то може рећи за било ког човека „obite dikta“, узгред речено па сваки човек је данас сумњив зато што је пројектант живота у данашњем свету да вам кажем створио свет такав да сви будемо криви, е зато судије имају оно што ја имам обичај да кажем, што је за сељака логика то је за судију, извините што је за сељака мотика то је за судију логика. Дубоко убеђен да ви знате логичким методом да утврдите наравно у смислу члана мислим да је, сада нова је номенклатура 416 извините у вези члан 16 па став 3, 4 и 5 ЗКП-а, то је метод утврђивања чињеница „via fakti“ јер нема чињеница, има њихових тумачења и то је тачно, нема, нема чињеница, како, како, има њихових тумачења, колико људи толико има тумачења, е зато постоје та и ти други као неки докази, па сада у тој целини „fakto otum“ гледај целину, може ипак да се дође до неког закључка. Ви не морате да дођете до закључка да су моји клијенти невини, не, циљ моје завршне речи је био да ви у то посумњате. И онда сте „in dubio pro geo“, и онда сте заправо у ослобађајућој пресуди и ја предлажем заправо да моје клијенте ослободите од оптужбе за 142 став 2, а колико је то дрско колега заиста вам се извињавам, ви нисте, ви немате везе када се употребљавају такви атрибути, али па људи 10. јуна признати да је закључено једно примирје и даље тврдити да је ратни злочин, па ја не знам, ја о тако неспорним стварима не волим да говорим, него ћу се задовољити са још једним, а то из силног неподношљивог, професионалног страха који избија из мене, из свих мојих колега, да вас стварно замолим, будите законито расположени и ослободите Шемси Нухију и Селимона и наравно укините Нухији Шемсији притвор. Хвала.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Предлаже да се сви оптужени ослободе од оптужбе, а да се притвор окривљеном Шемси Нухију укине и указује да заправо и нема доказа који поткрепљују наводе оптужбе осим исказа сведока „Божура 50“ који не говори истину, и оштећене Ц2 којој се заиста нешто страшно догодило али то нису учинили овде оптужени. Предаје суду завршну реч у писаном облику.

Бранилац Халими Рамадана, Константиновић Милорад

АДВ. МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ:

Цењени суде ја пре свега желим да се у свему придружим завршним речима мојих уважених колега, такође желим да истакнем да у свему остајем при завршној речи који сам ја држао децембра 2010. године. Покушаћу да се не понављам и с обзиром на време које нам је преостало да омогућим оптуженима.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пазите ја сам вероватно грешком рекла 12, а не 2 можда сам грешком рекла 12, а не 2, значи.

АДВ. МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Ја сам разумео да адвокати могу до 12.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што су нам заузели судницу поподне и то сам открила јуче, ето то је, али то није од пола 12 него од пола 3, па онда празнимо судницу у пола 2 – 2, ето то је то.

АДВ. МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Сада могу.

Ништа, ја бих започео тамо заправо где је колега Радуловић уважени завршио, то су неке круцијалне слабости ове оптужнице које чак ни уважени колега тужилац, слажем се са колегом Радуловићем у похвалама завршне речи тужиоца и стручно, правно и у домену психологије, заиста брилијантно али задатак који је он себи поставио је немогућ. Напросто елементарна логика не дозвољава да се било каквим вештинама правничким надоместе слабости ове оптужнице. Елементарна слабост, односно нелогичност и елементарни услов да уопште у конкретном случају постоји кривично дело ратног злочина из члана 142 КЗЈ јесте постојање рата, оружаних сукоба или окупације. Уважени колега тужилац је добар део своје завршне речи посветио управо томе да покуша да објасни како је могуће извршити ово кривично дело у датим околностима у којима су се налазили овде оптужени односно цела ситуација јуна 1999. године. Он је тврдио да је оружани сукоб наставио да се води и после повлачења оружаних снага СРЈ што по мени није одржива теза ни у ком случају, као што сам рекао елементарна логика то не дозвољава. Покушао је такође да објасни како је наређење за вршење тих кривичних дела дато у време док се на територији Косова и Метохије налазила војска, односно оружане снаге и полиција Савезне Републике Југославије. То је исто као да би сада неки неонациста одговарао за ратне злочине зато што је Хитлер 1941. издао неко наређење, значи апсолутно неодржива теза и правно и логички. 10. јуна склопљен је дакле тај Кумановски споразум какав је такав је, до 16. јуна оружане снаге Савезне Републике Југославије више нису биле на Косову и Метохији. После тога на тој територији налази се само једна, односно једна зараћена страна, а две војске да тако кажем, значи ОВК и НАТО. Тужилац ниједног тренутка не говори да се ради о окупацији, из којих разлога то је на тужиоцу, политичка коректност или не знам ни ја шта, али када се једна оружана снага налази на територији на којој се дешавају злочина, а покушавате да припишете извршиоцима кривично дело које приписујете, онда можете говорити евентуално само о окупацији, с обзиром да тога нема јер су се ови људи налазили на својим огњиштима, косовски Албанци су се налазили на својим огњиштима, по мени ту нема окупације и слажем се са колегом тужиоцем што се није позвао на то, онда апсолутно свака могућност постојања овог кривичног дела отпада. Ви сте имали одлуку Апелационог суда, не желим да се понављам и колеге су говориле о томе, указано је значи да је једна од основних мањкавости у оној првостепеној одлуци била та што је одлука неразумљива и контрадикторна у погледу времена извршења кривичног дела, ви сте везани оптужницом у погледу неких ствари и нисте ни могли бити разумљиви у образлагању тог дела пресуде. Уколико је било неких кривичних дела уопште ко год да их је извршио, а посебно ћу причати о томе што за овде окривљене нема апсолутно никаквог доказа да су били многи од њих на терену, а камоли да је неко од њих извршио кривична дела, значи уколико је неко и

извршио та кривична дела, неспорно било је злочина тамо то не може нико да порекне, тај који их је извршио није извршио кривично дело ратног злочина. О томе када су се оружане снаге СРЈ повукле значи ми смо у овом делу након одлуке Апелационог суда саслушали још један број сведока и апсолутно до темеља је порушена теза тужилаштва када се то догодило, пре неки дан смо имали овде и сведока [REDACTED], начелника полиције, значи нико није кредибилнији да о томе говори, који тврди да се то догодило 13. јуна. Чак и та тврдња тужилаштва да је наводна наредба за овакво поступање окривљених издата пре повлачења оружаних снага СРЈ такође ничим није доказана, иако кажем неодржива је и са логичког становишта. Циљ оваквих тврдњи је да се нечим што спада у домен правне акробатике дође до елементарних услова за опстанак овакве оптужнице баш као и позивање тужилаштва на међународне конвенције које суд није овлашћен директно да примењује, већ су исте инкорпориране у нашем законодавству. Зато је апсурдно позивање тужилаштва на наводну непрецизност одредбе члана 142 КЗЈ и позивање директно да ви примените међународне конвенције, то је апсолутно противзаконито, значи те конвенције морају бити инкорпориране у наше законодавству, оне то и јесу и члан 142 је врло прецизан у том погледу, значи никаквих непрецизности нема, нити нејасноћа, рестриктивно дефинише околности под којима може ово кривично дело да се изврши. Да се не понављам дакле у том делу у погледу изведених доказа сматрам као и све остале уважене колеге да у току поступка није изведен апсолутно ниједан доказ на основу кога би се могло утврдити да је било ко од овде окривљених, па и мој браћеник Халими Рамадан извршио кривично дело које му се ставља на терет на начин како је то у оптужници описано. Из изведених доказа може се утврдити оно што смо ми и раније знали да је у периоду на који се оптужница односи на територији Косова и Метохије било злочина према српском и другом нелабанском цивилном становништву, међутим да је мој браћеник на било који начин учествовао у томе апсолутно ничим није доказано у овом поступку. Тужилаштво у недостатку релевантних доказа којима би се поткрепиле овакве тврдње често се позива на уопштене квалификације и оптужбе против припадника ОВК генерално, ратне злочине врше појединци именом и презименом тако да покушај тужилаштва да докаже да са једне стране су вршени злочини од стране припадника ОВК и са друге стране да су неки од овде окривљених били припадници ОВК не може бити довољан услов да се они осуде. Даље у току поступка нису изведени докази на основу којих би овај суд могао на несумњив начин да утврди која је јединица учествовала у догађајима који се наводе у оптужници, ко је командовао том јединицом или ко су били припадници исте. Сведоцима, значи саслушали смо огроман број сведока, сведоцима доказивати ко су били команданти по мени није примерено, а чак пратио сам и онај испитивање сведока у току истражних радњи код колеге Дилпарића и колега Марко Миловић је апсолутно сваког од њих питао да ли познаје његовог клијента, да ли је чуо за њега, ја мислим да ниједном није пропустио то да пита, нико, апсолутно нико није рекао да му је познато то име. Не може се само на исказу сведока сарадника доказивати ко су били команданти а ко припадници тих јединица, какав је био ланац

командовања и тако даље. Оптужница тврди да су овде окривљени поступали по наредбама надређених старешина из састава Оперативног центра ОВК за Гњилане и то Ајдари Фазлије, Алији Реџепа и Шаћири Шаћирија, као што сам рекао нити је коме од сведока било познато име Ајдари Фазлије, нити је на било који други начин доказано било шта од ових тврдњи тужилаштва.

Нејасно је на који начин Тужилаштво покушава да докаже тачан број убијених цивила, а камоли њихов идентитет или околности кривичног дела под којима је извршено, као и који су њихови извршиоци. Не знамо ко су лица која су наводно убијена, начин и под околностима описаним у оптужници, не знамо где су њихова тела, нити да ли су се сви ови догађаји описани у оптужници, икада и догодили, и ако јесу, ко су били учиниоци, а ко жртве тих убистава.

Покушавам да се не понављам, да бих уштедео време, пошто неке ствари су већ колеге доста рекле, стварно је апсурдно да у три дана слушани пет пута исту причу. Ми смо пре неколико дана имали прилике да из исказа сведокиње која је једина имала непосредна сазнања о страдању њених родитеља а иначе једна од ретких жртава које су уопште могле бити препознате, из њеног исказа смо сазнали да тврдње сведока-сарадника на којима је ова оптужница базирана, једноставно нису истините и да немају никакве везе са реалношћу. Судско-медицинско вештачење такође не указује на то да су лица чији су посмртни остаци пронађени, убијена или мучена на начин како се то у оптужници описује, нити да су њихова тела након смрти сечена и спаљивана.

Овде је изражена сумња у фактички у урачунљивост сведокиње која је говорила о томе, ја сматрам да је она врло логично, животно и прецизно описала све догађаје, далеко боље него што су то чиниле сведокиње „Ц-1“ и „Ц-2“, нарочито сведокиња „Ц-1“, сматрам да се исказу ове сведокиње као једине која има непосредна сазнања, мора поклонити вера.

За мог браћеника се у некој врсти преамбуле оптужнице, наводи да је он заједно са осталим овде окривљеним лицима у периоду од прве половине јуна до краја септембра месеца 1999. године поступајући по наведеним наређењима, у саставу више различитих група, на територији Гњилана, Влаштице, Косовске Каменице и других околних места, учествовао у паљењу кућа или нечовечном поступању према већем броју цивила српске, неалбанске и албанске националности, од чега су одређени број цивила убили, на улици, по кућама и тако даље, да не цитирам сада оптужницу, дакле, оптужници се користе доста непрецизни термини везано за број убијених. Такође је нејасно, као што сам рекао на основу чега је Тужилаштво дошло до ових бројева жртава.

Оно што је чињеница, јесте да је тужилац тај број више пута мењао, прилагођавајући се датој ситуацији и манипулишући са тим бројем. Ваљда како је „Божур-50“ мењао исказе своје, тако је Тужилаштво пратило то, ја не знам како је дошло до тих усаглашавања, што каже колега Крстић. У различитим верзијама оптужнице, дакле имамо и различите бројеве жртава, а свуда непрецизно најмање толико, не зна се ко су, не зна се где су страдали. Огроман број сведока, као што сам рекао, је саслушан, готово нико од њих није био киднапован у Гњилану већином по неким околним местима, већином су ту малтретирани од неких локалних банди, опљачкани, претучени, пуштени,

нико, апсолутно нико не препознаје овде окривљене, значи. Сматрам да ни током одлуке Апелационог суда у овом поступку нису изведени докази који би овде окривљене на било који начин довели у везу са догађајима из оптужнице, напротив, сматрам да су тврдње одбране још више потврђене, додатно су компромитовани и онако слаби докази које је Тужилаштво понудило. О личности сведока сарадника „Божура-50“ овде је много тога већ речено, колега тужилац је поставио питање зашто би он лагао, зашто би он оптуживао своје пријатеље, колега Илија је дао неколико врло логичних објашњења по мени само тај за двадесет година слободе, је од непроцењиве вредности за било кога, тако да мотив због чега би он лагао, апсолутно није споран. А да лаже, потврђују многобројни сведоци, чији искази нису у сагласности са његовим исказом. Такође о његовој личности изјашњавали су се и овде вештаци-психолози, речено је да је склон манипулацијама, речено је да фактички се ради о психопатским цртама личности. Ана Најман није тако рекла, али је Ана Најман дала такав опис, да ја као неко ко се бавио психологијом на додуше аматерски начин, врло лако могу да повежем то и свако ко је икада ишта читао из психологије, може да повеже, значи, то је личност која би за интерес била спремна на све, у преводу. Значи, можете погледати налаз Ане Најман и биће Вам јасно.

Сви смо овде били сведоци да је „Божур-50“ у својим исказима веома штуро описивао наведене радње извршења кривичног дела, за сваки појединачни догађај избегавао је да се прецизније изјасни о времену када се наводно исти догодио, а често није знао прецизно ни да објасни где се шта догодило, нити је могао да се сети, имена његових наводних сабораца, осим оних које познаје из Прешева. Све ово такође указује да човек не говори истину. Он се никога не сећа из ОВК, осим људи из Прешева. Не познаје Гњилане, не зна рецимо где је Ливочко језеро, ја сам и прошли пут у својој завршној речи рекао да је то као када бих ја рекао да не знам где је Ада Циганлија, а живим у Београду, значи апсолутно сви иду лети на купање тамо, то је, даље његове тврдње колегиница Радуловић је јуче указала на једну од највећих контрадикторности значи апсолутну промену исказа за 180 степени, у погледу тог Ливочког језера, прво да је чуо, а после је тврдио да је видео, да је бацао и тако даље.

Дакле, у току поступка нису изведени ни докази који би потврдили наводе сведока-сарадника да је он био уопште припадник ОВК и да је у критичном периоду боравио у Гњилану. Он са својих тада, колико ја не знам да ли је 16 година имао уопште пуних, је упознат у потпуности са командном структуром и директним наређењима које издају, не са наређењима, него са договорима, стратегијом, значи договорима у вези са стратегијом коју ће ОВК примењивати на терену, значи он са својих 16 година је упознат са тиме. Није умео да опише како изгледа интернат, односно какав је распоред просторија у истом, иако је по његовим тврдњама живео тамо. Сви сведоци који су били привођени у интернат, макар на неколико сати, врло су прецизно дали опис како то место изгледа. Такође када је гледао албум са сликама убијених и несталих лица сведок сарадник је погрешно тврдио да су нека од тих лица

страдала у наводним догађајима у коме је он учествовао, тако за човека који је био отет из свог стана и заробљен након чега га нико више није видео, сведок-сарадник је тврдио да га је он срео на улици у Гњилану, док је овај шетао и да га је лично он задавио жицом, давилицом, након што га је Мемиши Агуш претходно ударио у стомак и тако даље. Мајку сведока [REDACTED] која је живела у селу, дакле ван Гњилана, „Божур-50“ тврди да је видео у солитеру у Гњилану и повезује са неким догађајима који су се тамо одиграли. Па знате када неко лаже о тако очигледним стварима, ја не знам зашто би се иједан део његовог исказа могао узети за озбиљно. Не видим како се ту може ишта издвојити што је здраво из његовог исказа. Мом браћенику се тачком 18. оптужнице ставља на терет да је заједно са осталим оиде окривљенима и још неким НН припадницима ОВК, у периоду од 17. до 23. јуна 1999. године у интернату у Гњилану и у школи у селу Уљаре, противзаконито затворио, мучио и нечовечно поступао са нарочито понижавајући и деградирајући начин и наносио повреде телесног интегритета и силовао оштећене, заштићене сведокиње „Ц-1“ и „Ц-2“. Као доказ у прилог ових тврдњи Тужилаштва, овде поред исказа сведока-сарадника, о чијем сам кредибилитету већ довољно говорио, имамо исказ ове две сведокиње. Начин на који су ове две сведокиње давале своје исказе пред овим већем, у много ме подсећа на начин на који је то чинио сведок-сарадник „Божур-50“, дакле, штуро, без описивања било каквих детаља и све у свему, веома неуверљиво.

Да не говорим о ситуацији где ми фактички до половине главног претреса нисмо знали, нити су нам оне рекле, нити су било коме пре овог суђења, рекле да су саслушаване у [REDACTED] то сте Ви сазнали тако што сте прибавили документацију о томе, иначе би остали ускраћени за те податке.

Дакле, оне су у [REDACTED] давале исказ који је потпуно супротан ономе што, да не понављам њихове исказе, ја могу да разумем да су биле под стресом и у страху, али када их неколико пута директно питате да ли су и коме раније давале исказе поводом ових догађаја, а оне категорички тврде да нису, па чак објашњавају како нико није желео да их прими и саслуша, онда се овај њихов пропуст не може објаснити никако другачије, него да им је намера била да ту околност сакрију од овог већа.

Свима је овде позната разлика у њиховим исказима, значи датим у [REDACTED] и овде, у [REDACTED] ниједна, дакле не помиње да је била силована, и сада ми смо, кажем опет то вештачење имали од стране психолога и психијатара, који су тврдили да је могуће да су оне потиснуле тај догађај, да због тога је наступила нека врста амнезије, али то ни у психологији ни у психијатрији није познато да две особе истовремено поводом истог догађаја, доживе исту врсту амнезије, на исти период. Значи тако нешто је непознато у медицини. Оне су заборавиле тачно исте ствари и тачно их се истог момента сетиле. То не знам, можда ће се нешто ново открити у медицини, то до сада није таквих примера било.

Не бих више одузимао време заиста, овај, понављам се и ја са мојим претходним, са мојом претходном завршном речју, понављам и колеге, желим да окривљени имају могућности након оволико година, да кажу нешто у своју одбрану. Дакле, из свих разлога које сам навео, сматрам да је једина исправна

одлука коју ово веће може да донесе у односу на мог брањеника, је ослобађајућа пресуда и предлажем да мог брањеника ослободите кривичне одговорности. Хвала.

Предлаже да његовог брањеника ослободи од оптужбе, јер наводи да нема доказа да је извршено кривично дело, анализира исказ сведока-сарадника „Божура-50“, оштећене „Ц-1“ и „Ц-2“, као и услове за постојање оружаног сукоба, те наводи да их у конкретном случају нема.

Указује да је тек после толико времена пред судом сведочила оштећена која је једини очевидац страдања својих родитеља и да тај исказ треба прихватити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада, прелазимо на завршне речи оптужених, па ћете ми рећи да ли желите паузу претходно или не. Оптужени шта кажу? Нећете паузу. Дакле, не треба никаква пауза. Идемо онда на првооптуженог Мемиши Агуша, мислим од ових присутних овде оптужених.

Завршна реч опт.МЕМИШИ АГУША

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Не треба, пошто заборавио сам четири године, албански, боље ми је на српском језику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Оптужени претходно наводи да је током скоро четири године боравка у притвору, добро научио српски језик и да суду жели да се обрати на српском језику.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Поштовани суде, чланови већа, сви присутни, добар дан. Ово је други пут што дајем завршну реч, припремио сам на други начин, али пошто тужилац на завршну реч је спомињао неке друге ствари, ја и раније сам имао намеру да предложим прво психичко вештачење тужиоца, без увреде, али чињеница стоји а тужилац њихово понашање у суду па има према оптужеима имамо и чињенице да оптужени Фатон Ајдари већ је добио и батине у полицијским станицама, чак је спомињао Фатон Ајдари са новином „Блиц“ зато био неопходно и да се вештачи тужилац. Али ја ћу да идем на други начин, Тужилаштво ту се представило као наводно да „Божур-50“ се пријавио сам и држава није знала ништа и поверовали су њему и дошло је до хапшења. Ја ћу да демантујем то, као причу на други начин. Имам на пример пред себе једну изјаву, што је саслушан сведок [REDACTED]

[REDACTED] присутни су били господин Дилпарић и Миољуб Виторовић. Од брањеника нико, од бранилаца, извините. И ја ту сам пронашао нешто што чудно, истражни судија чита имена од првог оптуженог, Фазлије Ајдарија, до [REDACTED], и пита да ли познајете овог човека, ови људи.

каже, појединачно не, тужилац каже, истражни судија каже, добро, а онда сведок одговара: „Знам да ова група је деловала на територији Гњилана“; истражни судија пита, „како знате ово“, „па од извора информативне службе што су нам предали“. А онда опет истражни судија пита, „која служба“, опет сведок одговара: „Па Служба унутрашњих послова“. Значи то је од напред све је спремљено шта да се каже, шта да се ради, него је било потребно да се пеца неки крупни криминалац, као „Божур-50“, уперио прст на мене или на неког другог и то је доказано, али ја ћу да идем прво, пошто све време сам рекао Вама, изјаву 25. децембра није тачна. Нико од вас није ме ни питао зашто овај оптужени каже то. Као прво, сећам се добро разлика од сведоци од стране Тужилаштва, што се не сећају, што не памте. То увек, 25. децембра 2008. године, а 20. децембра сам дошао ја из Италија у 3 ујутру у Београд, сам био, 25. децембра у 9 ујутру сам изашао да палим ауто, да грејем, видео сам „Божура-50“ брат његов и Самет Ајдари са трактором су отишли даље путем за Гњилане. Да ли у шуми или негде друго, не знам. У пола 19 увече, такође сам срео „Божура-50“, Ви имате моју изјаву, описао сам детаљно, што сам срео њега близу кафане „Сантос“ у Прешеву, описао сам да је имао ципеле без пертле, летње ципеле, плаве фармерице, црну јакну са капуљачу, главу, имао је два „калашњикова“ те ноћи, зато је Ивица Дачић премијер, министар полиције примио, па има још једну функцију афера „куфер“, то већ се зна, већ је изјавио за оружје а ми још нисмо дошли у Београд, пошто смо мислили да ће нам то већ наместе то оружје. Друго, све време сам тражио неке слике, што наводно „Божур-50“ смо дали те слике 25. децембра. Чак ни Ви нисте знали, тако сте рекли, за тај албум, црвени албум, тај црвени албум, тражио сам објашњење од стране тужиоца, порекло те слике, да ли су пре хапшења или после хапшења. Тужилац је ћутао, наравно да је ћутао, нормално, када је крив, ћути човек. Нема шта да одговори, пошто те слике су узели од оптужених, што су у бекству. Сада се поставља питање, да ли је могуће да „Божур-50“ даје изјаву 25. децембра, те слике су узели 26, а тужилац показује те слике 25. Да ли је могуће? Ако се сећате, у моју изјаву што сам рекао да имам посао са „чаробњацима“, то само чаробњаци могу да ураде.

У вези тога, ја сам дао моју изјаву и имате све детаљно, али мени није јасно што тужилац ту је навео да ја наводно сада има сазнања да ја сам са Шемсија Нухију рођак. У моју изјаву већ имате да сам рекао да отац, мој отац и отац Шемсија Нухију су од истог села, али нисмо блиски рођаци и наводно да сам бранио Шемсија Нухију. И спомињем логику, да ли има логик да Агуш Мемиши каже за себе да сам био у интернату, а да браним Шемсија Нухију. Нема логике, ако причамо о логици. Па мене су ме питали за „Божура-50“, такође да сам рекао да није био, па ја нисам био сада ни њега, па није био човек. Исто сам рекао за Ферата Ајдарија, човек није био ту, зато сам и рекао. И сада, има неке чудне ствари, тужилац каже, половина месеца јуна, прва половина месеца јуна, друга половина месеца јуна, за разлику од њега, ја те ствари могу да разликујем, имамо домара до 16. јуна што каже да је у интернату, да је радио, човек жив, ту сведочио. А тужилац у првој половини месеца јуни наводно са „Божуром-50“ тако ме оптужује, да ја сам био у интернату, а за то нема смисла,

никаква смисла нема, прву половина месеца јуна ја у интернату, а домар ту до 16., значи 16. то је друга половина месеца јуни. Имајући у виду да од почетка ја сам ако се сећате, тражио сам и рекао сам у моју изјаву, ако „Божур-50“ донесе једну слику да је у униформи или потврду ОВК, ја ћу да потпишем смртну казну, и то директно пред свима вама, пошто сам знао да није био, ја сам обучавао њега, ја сам обучавао Фатон Ајдарија, ја сам обучавао Шемсија Нухију. Али ови су само три лица ту што сам обучавао, а има их више од 300. Е, када смо код тога, да „Божур-50“ питао сам њега, да ли зна по ком селу треба да се пролази да стигне код Ливачко језеро. Он је навео да је пут за Урошевац, а тамо не постоји ни река, а камоли да причамо за језеро. Али што је најчудније што тужилац још дан-данас не зна да то није Ливачко језеро, него брана, језеро и брана то су две различите ствари. То није језеро, језеро је нешто друго. И када смо тражили то ми, да „Божур-50“ наводно тужилац нема шансе и није био у могућности да покаже да је „Божур-50“ био негде у тој причи, рекао да се представи са другим именом и презименом. Е ја ћу да Вам кажем то, то нисам рекао Вама, можда сам и прескочио, а много је важно, а видећете сада, прво тужилац је рекао да оптужени Мемиши Агуш је рекао да се представљао у ОВК са именом „Цердет“. Не знам да ли тужилац се представља ту као дементан или не разуме, шта му је, када не знам ја то, моју изјаву ја сам дао у Скопље сам предао личну карту, тамо су ни дали зелени картон, господин Растко није био, али можда је читао моју изјаву, Ви сте били присутни и рекао сам да то, тај зелени картон је био наводно да сам ја из Косова и то се сећам добро, од разлике од ових сведока, од Тужилаштва, да сам из Косовске Каменице и име памтим као „[REDACTED]“. А сећам се добро за Самет Хајдарија да је имао исти картон и да се звао [REDACTED]. Зашто се сећам тога? Сећам се због тога што Самет Хајдари не зна да чита, уплашили смо да не полиција заустави негде, пита, да не изађемо у лаж. И зато све време сам спомињао њега док нисмо ушли у Албанију, али као наводно као избеглице. И ја по датумима сада стварно, прошло је време, био је и неки извештај ту, да сам био члан ОВК пет, шест месеци, био бих поносан да сам био, да Вам кажем право, али није, нажалост није. Сећам се око 25. маја ту негде сам путовао за Лојане село, описао сам детаљно, спавао сам три дана у Лојане, село у Македонији и путовао сам за Албанију. И док је улазио КФОР; био сам тамо. Али када сам стигао у Албанију, што тужилац тврди да са другим именом и презименом смо се представили, зато не постоји „Божур-50“ нигде, мене питали су ме именом и презименом сам се представио, Агуш Мемиши, када сам рођен, [REDACTED] године, од оца [REDACTED], дошао човек са „фантомком“ у главу, пошто и Ви разумете те ствари да ту није била кафана, ко год може да уђе, са „фантомком“ на глави и гледао мене, а ја да не знам. Питао ме две ствари, да ли знаш [REDACTED] или да ли знаш [REDACTED]. Питао ме, мој одговор је био, да ли се ради о тој улици где живим ја или негде друго. Кажу, у тој улици. Кажем, и једни и други су ми стричеви. И одмах су ме прихватили, зашто су ме прихватили? Зашто обојица, и једни и други су били политички осуђени у време тадашње Југославије. Шта значи то? Да они нису узели сваког ко долази то, него гледали су и породицу, да не улазе неки шпијуни или било шта. А не

као „Божур-50“ пошто тужилац не може сада да објашњава да је био он и нема никакав доказ да је био, и сада се представља као „[REDACTED]“. После тога ја сам питао и „Божура-50“ током када је изручен Шемси Нухију, питао сам, много питања, ниједан одговор нисмо добили, прво питање ми је било, ви сте рекли да сте пријавили у полицији, ја сам питао где у полицији, Ви сте одбили то, разлог не знам, а за мене је било много битно. Друго питање је било, када сте се пријавили, рекао је 2002.-2004. Тужилац је навео ту 2008.. се пријавио. Сада шта је тачно ту? Не зна се, не зна се шта је тачно, без обзира што је тужилац ту покушао да наводно да „Божур-50“ неки је моралист, чак је и упоредио са покојним патријархом Павлом, без обзира што ја нисам те вере, али поштујем покојног патријарха Павла, читао сам за њега, али то је тужилац. Али због тог кредибилитета „Божура 50“ ја само хоћу да наведем, а навео сам и раније, силовао бабу име [REDACTED] силовао ћерку свог стрица, силовао циганку, пљачкао цамију, бавио се дрогом, бавио се шверцом оружја, има разлога да лаже. Али Ви не знате још неке ствари, да се његова глава тражи у Македонији због дроге, а, то не знате Ви, а тужилац сигурно зна. И тужилац сада има њега у шаку. Зато он тражио ту азил за криминалце постао ту код тужилац, азил за криминалце да, то је лаж, лажеш против неког другог, опростимо ти све што си урадио само овде он би добио 20 година то што је урадио, има више од 100 пљачки, знамо сви. Зашто тужилац не прича због чега је узета пушка човека, рођака „Божура 50“? Због што је пуцао у „Божур 50“, улази му у кућу да пљачка. Тужилац зна. Зашто тужилац у завршној речи није спомињао име [REDACTED], два лица у притвору, један из Прешева, један из Бујановца. Те две људи да ли БИА или њихови сарадници су покушали мене да изађу сведоци силом испитани. Једног сам имао цимера у соби, то сам рекао и раније, а имам у дневник и дате, пошто имам дневник у собу, сваки дан пишем и дате кад су испитани те људе и шта је тражено од њима, па сад се питам ја пошто тужилац имао тај, тог сведока, тражи од мене пасош да даје друго име, презиме, паре, да ме води било где тражим ја. Па ако је имао тог сведока шта му треба ја, због чега ја. Да лажно сведочим против ови јадници ту што стоје, нећу. Мој деда покојни деда је рекао све можеш да губиш у животу, све је болно, али једино чувај душу, ако имаш душу имаш све. Ја душу нећу да изгубим, без обзира и 50 година има да ми судите нећу лажно да сведочим против никога.

Тужилац ту у завршној речи спомињао неке ствари, ја сад не могу ни да оптужим па ни да демантујем, али неке изјаве наводно да је неки сведок рекао да је Мемиши репетирао пиштољ, ја ту изјаву немам. Прочитао сам све од „А“ до „Ж“ али ја ту изјаву нисам имао могуће али знам за себе и не кријем то био сам тренирао сам и људе, знам врсте око 40 типа оружја да кажем дуге цеви, не кратке цеви пошто пиштољ никад у животу нисам имао, никад у животу нисам имао, доказао сам то у полиграф што сам отишао сам у полицију, то тужилац зна, тражио сам ја, зна да сам био.

Има још пар ствари путовање и то ствари, али ја нећу да улазим у то него да будем мало краћи и кад смо код ове жртве што је тужилац навео да ови негирају да није се десило ништа, стварно ми је жао што се десило свуда у

свету где је био рат, али то не значи да ја сам починио то, нисам ни сањао то а камоли да починим нешто. И зато сам тражио од вас опет да идем са заштићеним сведоком на полиграф, нисте ме одбили, нисте ни прихватили, не знам то. Поред тога имамо сведока ту, не у ствари имам нешто друго, ја због наведене реченице да „Божур 50“ није дао изјаву 25. децембра 2008. године, писао сам Вама и тражио сам тригометрију мобилног телефона „Божура 50“, сећам се добро 25. децембра имао је „Нокиу“, плав-белу боју, цигаре „Ментис“, жути упаљач од разлике што се не сећа уопште. Ништа. И видећу да тужилаштво прво се противило на то. Па ја од тужилаштва нисам тражио то, тражио сам Вама. И зашто се противио тужилац ако је „Божур 50“ дао изјаву 25. децембра у Београду, зашто? Лаж је била. Да видимо прво да ли лаже Мемиши или неко други. Па нема везе ни то пошто се види јасно 08. јануара то ми је била друга посета, сазнао сам ко је заштићени сведок и зато истражни судија ми је забранио мени нека писма, Дилпарих, не он Плазинић, али у тим писмима не пише да, можете да прочитате и ви ако су, зашто, како сам сазнао то је лаж. 25. децембра сам срео „Божура 50“ код кафане „Сантос“, сећам се много добро, имао је капуљачу на глави, пита ме нешто чудно где идем, да ли се вратим кући, све чудно да ми се десило. А Ви сте ме опоменули у једном тренутку кад сам рекао уписао сам детаљно како сам му рекао кад је скидао капу где си [REDACTED] пошто [REDACTED]“ му је надимак, тужилац зове њега Вук сад ту. Зашто кажем Тоше. Па ви сте имали моје слике од Ослободилачке војске Прешево, Бујановац и Медвеђа. У сваком слику пише име човека, па пише и за „Божура“ [REDACTED] То сам тражио од вас јер сад се поставља питање да ли је Мемиши знао да ће да буде ухапшен и писао [REDACTED] тамо. Тужилац може да зове лав њега али он је ситан криминалац, лопов, манијак, наркоман, то тужилац зна и сад са тим може да манипулише. Сад се поставља питање после тога како сам сазнао „Божура 50“ да је сведок. „Божур 50“ брат ми долази 31. децембра ми долази прва посета и каже у претресу комшију, пошто нисам ни знао ко су ухапшени до Београда а ту пред истражним судијом сам видео ко су и каже су претресли кућу „Божура 50“ тог дана наводно то је био циљ да људи виде да је и он тражен. Кажем да је јест и ту тражен, кажем чудно ми је. 08. јануара долази мој брат опет у посету, а то можете да нађете да ли ми је била посета у то време или не, као убили су га „Божура 50“ жандармерија. Кажем па зашто траже ту и како знате. Каже, видео, пошто мој брат има жену из тог села где је „Божур 50“, додуше они живе у Прешево него видео кад су улазили у кућу свог стрица, а ту су близу они, а не прича за „Божура 50“, пошто је пљачкао тај телевизор што је он спомињао у солитеру, е ту је опљачкао код њима. Видео како су узели њега у кућу свој стрица, они живе у Швајцарску два празна, а то се налази на другу страну града. Ја тек касније. Кажем како то, па каже од батине пошто је видео брат како сам тучен, каже сигурно од батине умро, бацили су негде не се зна да је он убио некога и ја сам вртео шире све зашто ме питао чудно, због чега те оружје нудио, због чега, како шта смо причали, видео сам 25. ујутру у 9 сати изашао сам да палим ауто да грејем, „Божур 50“ ту је прошао са Саметом Хајдари и његовим братом са трактором, пола 9, 19 истог дана 25. сам срео у Прешево. Зашто ми нудио те оружје, зашто

ме пита толико чудно да ли се вратиш кући и одмах сам кад смо се раздвојили ту он је отишао на другу страну, извадио мобилни телефон и звао негде сигурно, али да би имали ми тригометрију, број телефона прво, друго можда а то био сам лаик нисам знао пошто нисам имао случајеве са судом ни породица ни ја никад и ако неко ту највише ме погодило то што сад по неком пресудом или ако нисам побркао са жалбом тужиоца да је нестао један мој брат. Ја немам осам браће ми смо десет укупно, једна сестра, ја сам поносан за то, нико није ни осуђен, ни плачкаш, ни мафијаш, ни ништа. А да би имао „Божур 50“ толико браћа Шарић би био овако за њега, то сам сигуран. Ма нема везе.

Е сад пошто ви сте ме осудили већ једнапут, додуше пао то, али дошли смо до сазнања од једног сведока [REDACTED] први што је рекао важно је да кажем и за себе и за суд да тај дан кад су ме киднапирани се десило и нешто друго, убијен [REDACTED], али тог дана исто су убили и муж и жена [REDACTED]. Сад се поставља питање због чега овај човек је рекао то, зашто није рекао да је убијен у Гњилану или у Пећ па има неких сазнања. Ви сте оптужили мене не ви додуше, него тужилац, не „Божур 50“, „Божур 50“ то што му је одређено то да кажеш и то ћеш да кажеш то тачно се зна. Мене сте оптужили да сам убио те људе. Кад сам прочитао те изјаве, кад ми је стигла прва изјава „Божура 50“ наводно 25. децембра, после 45 дана сећам се добро у 07:45 ми је стигла у ЦЗ, пошто интелигенција моја и Самета Хајдарија је иста и зато покушам да објасним неке ствари што није баш вештаци како су потврдили те чињенице да смо исте „Ц-1“ и „Ц-2“ све IQ 90, али врана врани не вади очи, то се зна. Кад сам прочитао ја нисам препознао себе да вам кажем право, толико оптужбе, толико звер, убица, лопов, манијак, све живо, али нема везе од тога. После смо саслушали, дошли до сазнање и до ћерке [REDACTED] Ја ниједну изјаву до сад детаљно уписану као њу нисам читао, а ја ћу да цитирам њену изјаву. Она је рекла, пошто је тужилац злоупотребио те жртве, а мене ми је жао, а тужилац злоупотребио због политички циљ пошто није имао шта злоупотребио, знао то као сведокињ „Ц-1“ и „Ц-2“ кад сте добили похвале од господина тужиоца кад је називао вама саучеснику злочину. Ја сам мислио да ваше место је у оптуженичкој клупи а не да ме судите мене, али то је његов карактер, нема везе.

После тога саслушали смо то сведокињу што кажем [REDACTED] и она детаљно опише, каже „боли су ме, нисам пила лекове, имала сам проблем са здрављем и зато нисам могла да путујем у трактор и све то“ и каже после два дана долази отац и мајка, вратили су у КФОР пише детаљно, цитирам то, дао му оца ракију КФОР-у, па онда су дошли још 10 дана тамо и пише како људи улазе, пуцају у плафон, падну, виде оца и мајку убијене. Сад се поставља питање да ли има човек што лаже за убиство свог оца и мајке. Јесте може тај што убије оца и мајку да покрије трагове може да лаже, али на овакав начин не. Иста та госпођа каже да пије лекове касније и како отишао до Гњилане, након тога од Гњилане до Бујановца отишла пешке. Господин тужилац се бунио да она како је могуће 10 дана пре тога није могла да се пење у трактор, а након тога 20 километара пешке. Па ја имам нешто друго за тужиоца сад. Зашто тај исти тужилац није рекао кад је сведокиња „Ц-1“ и „Ц-2“ су рекли 6 дана нисмо

јеле, нисмо пиле, биле смо силоване више од сто пута ако су прешле 20 км пешке, због чега, због чега су причале то што су научили. А за несрећну [REDACTED] Ви нападате на такав начин, то је жалосно тужиоцу и баш ми се свиђа што ме гледаш, то волим да му кажем човеку у лице да лаже, ти лажеш не ја, нисам убица ја, нисам злочинац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, обратите се нама, немојте.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Не госпођо судијо, уништили сте ми живот тужилаштво, уништили су ми живот.

Кад смо код те жртве што је тужилац злоупотребио то за своје политичке циљеве, био сам оптужен као звер да сам секао да сам запалио те људе, вештаци су потврдили и ништа друго, да нису ни сечени ни запаљени, али имамо и нешто друго сад. Ја се сећам много добро, обратио сам пажњу, адвокат Планојевић је питао „Божура 50“, данас није присутан он ту, питао каже „кад сте палили те људе, те лешеве, шта је остало од њих“, каже „прашина“. То постоји у транскрипту. И он једном приликом је пало на памет да изађем и да дам то примедбу прву суду па ако верујете „Божуру 50“ зашто сте звали вештаке, шта да вештаче вештаци, прашину баш за те људе да су запаљени, али зашто све друго.

Е сад, идемо код БИА мало и ове ВБА ја не знам сад ту стварно неке ствари не могу да схватим никако без обзира кад неко каже да имам средњу школу, немам вишу. Диплома је папир, треба да имаш у главу, ништа друго и можеш да купиш, пошто Томислава Николића су оптужили да је купио диплому и наводно те ствари, сад нећу да улазим у то, то не ми улази у главу мене тужилац каже војник ОВК Агуш Мемиси. Суд тако назива и неке слике од пасоша војници ОВК. БИА нема сазнања. Сад не знам ја чија је улога суду, чија улога тужилашству, чија улога БИА. Од те оптужене што стоје ту ја сам видео да је стигао рапорт да од 13 оптужених немају податке да ли су били војници или не, да ли су убили Албанаца у Прешево као што су већ наведени, а тужилац ту није водио истрагу пошто зна да је лаж, чак смо били оптужени да смо силовали у селу Трново у Прешеву, а ја сам имао предлог, да ли сте прескочили намерно или случајно ја сам рекао предлажем начелнику полиције Авди име, то је из тог села што држава верује њему пошто је начелник полиције да нам објасни да ли се десило то стварно, то силовање, то пљачка 16.000 марака кад је „Божур 50“ имао 13 година он је био овако, али шта је ту је. Хвала.

Кад смо код друге ствари ја видим да ту нека датум је изашла од Еулекса, први пут нема сазнање, има сазнање, нема везе да ја сам био ја не бих био поносан да сам те датуме, рекао сам ја и раније био сам у Прешево, јесте био сам од 2000. до 2001. био сам командант „Божура 50“. Сад није јасно „Божур 50“ од 13 година војник толико искуства, ја његов командант, чудно и не сећа се ништа.

Поред тога да идемо мало код сведоке „Б-1“ пошто је стигао извештај то примедбе што сам дао ја. Ако се сећате ја сам рекао сведоку директно у очи да лажеш, да у школу „Селама Халачи“ није постојала обука, да је био КФОР. Имате извештај БИА читајте. Не постоји нигде тај име да је био ОВК. Имате

извештај. Такође сам рекао да лаже да он је био у затвору до 11. јуни у Бонстил да у то време није постојао, имате извештај БИА. Сад или лажем ја или БИА или лаже „Б-1“, ту треће нема. Имамо још нешто друго за њега. Кад се ради о том сведоку „Б-1“ полицајац то се зна рекао да је видео очевидац да је како руше споменик цара Лазара. Ми имамо сви сведоци што су дошли и њега сам рекао да лаже, да споменик цара Лазара није рушен у месец јуни 23. Тачно каже и килажу споменика. Сви сведоци су саслушани чак и ја сам питао неке сведоке су рекли да у јули су рушен тај споменик цара Лазара а не у јуну, а он тврди да је очевидац. Касније након тога сам рекао да он лаже због неких других ствари што је рекао да мог колегу тамо у затвор тамо су питали за рат у село Мучибабе. Ако сам мешао сад жалбу тужиоца или вашу пресуду ја се извињавам, неко је навео ту да Мемиши није могао да зна то да ли је био рат или није био рат пошто није био ту. То су три ствари. Прво, то место се налази 18 км од моје куће. Друго, ми смо породично везани са том селом, брат од стрица има жену у том селу. Треће, имате извештај да није постојао никакав рат у Гњилану и једино што су протерани што је куће људи пљачкани, убијени у Прешево то се десило има више д 100 кућа поред тзв. сад административну линију према Косову све су запаљене. Кад смо код сведока „Б-2“, додуше они нису ме оптужили пошто је тако било наређење да не ме оптужују мене, доста су ме оптужили чак тужилац је рекао 36 има у души, па сад 36 Фатон 36 тај, па изашли су 500, 19 Шемси. Сведок „Б-2“ ја сам дао неке примедбе током у то време на коју страну су те водили, да ли је имала пошта пошто ви не знате то место сад другачије прича да знате, другачије би причали и ви и другачије би одлучили. Питао сам на коју страну. Он каже баш ту страну где су кафић. А то време ту ја се сећам добро да то од време полиција док је била ту у Интернату били су стубови сећам се добро са бојом црвеном и жутом били су бојени, били су три стуба што није било могуће да пролазе аутом ту, него требало је на другу страну код мале поште како се зов да долазе где је шумска управа та кућа што смо видели у слику где је „Божур 50“ наводно да је био тамо али не се сећа да постоји тако нешто. Онда сам рекао да је у његову изјаву спомињао неку рампу. Ми смо саслушали све сведоке, нико није спомињао рампу. Рекао сам да је лаж. Друга ствар једну кућицу је спомињао, рекао сам да и ту лажеш да није постојала кућица. Сви сведоци су потврдили то да није постојала, а онда смо дошли до амблем. Сећате се добро кад сам питао ја њега рекли сте да је био код целог зида амблем, тако је рекао и ви сте помогли ту, рекли сте колико отприлике је био 2x3, 3x4, сведок не зна. Видели смо у слику сад у овом црвеном албуму што тужилац за сведоке је имао то, то се зна, видели смо колико изгледа а ја могу да вам дам тачне податке отприлике, не кажем тачне пошто нисам градио ту зграду да 9 метара је широк тај Интернат, тај блок где се налази слика, амблем ОВК, око 15 висок да буде кроз целог зида треба да буде најмање 7 м, а не то није ни метар. Добро и то смо. Ако прочитамо његову изјаву радили су телефони, Албанци су нам секли телефони па касније каже звали смо, све по потреби су радили телефони. Кад му требају да покрпају изјаву па онда 28. каже дасе вратио први пут за Видовдан из војске а недељу дана пре видео како су убили оног Албанца, нема везе ни то. Хоћу сад да се

вежем за нешто друго, нећу да уђем у друго имају да причају и они остали за своја дела што одговарају, у ствари немају дела него принуђени су да одговарају за нешто код сведокиње „Ц-1“ и „Ц-2“. Ми смо саслушали прво су изјаву сведокиње „Ц-1“ и „Ц-2“, за жао може да му се деси нешто ја то не могу да негирам, али од ових људи сам сигуран да не и то гарантујем, а то показују и докази и изјава.

Сећам се добро своју изјаву „Ц-1“ кад је пошла каже: „13. јуна ујутро сам изашла да купим хлеб са мојом колегиницом“, а за колегиницу ћу да причам мало касније. Друга каже „17. јуни по подне смо изашли“. Сведокиња „Ц-1“ каже била су два момка млађи од 27 до 30 година, а сведокиња „Ц-2“ каже били су четворица са фантомке у главу сад очигледно ту нешто није јасно. И на крају адвокат господин Крстић пита „је л' знате датум кад сте били на слободи“ сведокињи „Ц-1“. Каже „сећам се много добро и памтим ја датум то је било 25. јуна“. Е сад, по мојој математици имао сам тројку, не кажем, за друге ствари сам био одличан а за математику нисам био добар, имао сам тројку, од 13. јуни до 25. то су 12 дана а не 6 дана, по мојој математици. Сад рачунајте ви ако хоћете то је нешто друго. Сведокиње причају ту неку причу наводно да тужилаштво није знало да постоји таква изјава па чак нису знали како су дошли до суђења, питали смо одбрана, суд, захваљујући и вама за то, а сам захвалан највише на то да вам кажем право ту ми се вратила нада кад сте нашли ту изјаву и видео сам да не због увреде тужиоца што је увредио вама него видео сам да нисте баш како сам мислио, мислио сам да ви наредили су вам тако и тако ће да буде. Стварно то што имам у душу кажем, не могу сад да лажем. И ту се вратила нека нада, нада увек постоји, али ево четврта година. И стигла је друга изјава од сведокиње што тужилац је сакрио ту изјаву, видео да ту причале су за силовање да су биле сто пута силоване. Ја не бих желео да увредим никога, ја сам био војно лице, познајем оружје, имао сам „калашњиков“ руске производње, српске производње, албанско и кинеско. Најјача је руска производња. Ако пуцамо 120 комада од тог „калашњикова“ рафал цев ће се окриви, ће се греје и неће да ваља, а ви сте жене, не желим да увредим никога, знате шта значи сто пута да те силују и то палицом. Ја имам девојку, имао сам, и имао сам, то је мој грех што сам имао више него од колико ми припада, али разумем те ствари човек сто пута силован па то ни слон не би могао да издржи а камоли. Онда се појави та изјава и тужилац ту награди вама са тим речима, нећу да спомињем, али имам још нешто друго што тужилац кад овај сведок [REDACTED] причао за то како је чуо да су убијени ти људи и тужилац скочио, само што није скочио у њега и вршио притисак на њега, Ви сте га прекинули и рекли сте нека одговори сведок. Он је рекао да суд је непристојно се понаша опет, а Ви сте му цитирали и пошто каже да тужилац није рекао да сте саучесник у злочину а Ви сте то и показали о ком транскрипту се ради за то моја намера је била због вештачења тужиоца, психичко вештачење. Не знам да ли има човек проблема у кући или шта је у питању, не желим да увредим, али видљиво његово понашање је страшно. Пре неки дан ми маше у шетњи, али нисам добро, да ли је било пријатељски или не знам шта је било. Кад је стигла та изјава од сведокиње „Ц-1“ и „Ц-2“ што су

дале 2000. ја ту сам приметио неке битне ствари, Ви сте питали њима зашто сте негирали све време, једанпут су рекли једна каже нећу да вам кажем како сам дошла до суђења, друга каже поштар, тако је одговорио адвокату сведокиња „Ц-1“, каже поштар ме звао, а друга „Ц-2“ она глумица у ствари оне су глумице ту, глумице су, не желим да увредим никога, оне су увредиле себе. Мене не може да ме увреди нико, ја сам чист, знам себе, цабе. И стигла та изјава наводно да тужилац није знао, пише неке ствари, Ви питате зашто сте негирали ту све време да нисте дали изјаву нигде, оне кажу заборавиле смо. А зашто нисте рекле да сте силоване? Стил нам је било, а 2009. изгубиле тај стил, нема више стида. И сада питам, пошто тужилац то ако не грешим патријархално васпитање, тако нешто спомињао, имамо једног сведока што је саслушан код истражног судије где каже сећам када су киндапиране те две жене, знам чуо сам, то су биле конобарице што су радиле у кафани, то постоји због морала тужилаштво прича, а знамо конобарице у кафане што раде у Косово каква дужност им је, знамо тачно, не желим да увредим никога, само због тога што тужиоц је рекао и то се повезује са речима сведокиње Ц1 и Ц2, моја колегиница, моја колегиница, моја колегиница, колеге су то када раде у исто место, а сведокиња Ц1 каже радио сам у хотел, уствари Ц2 у хотел а ова друга каже у дувански комбинат, сасвим нешто друго. Поред тога ја сам изашао и питао сам сведокињу Ц2 да ли је вама био стил да кажете да сте видели исечене главе 2000. то ако се сећате, пошто човек сада тамо нису споменуле сечене главе 2009. се сећају како Ферат Ајдари води у подрум и бацио сечене главе њима пред ноге, то тај ствар у филм када видиш, барем ја за себе кажем, се плашиш ти остане у главу и сањаш можда, а не да заборавиш ти то у Ниш, то је било кратко време, а ту све друга конструкција тужилаштво можда не директно тужилац пошто мора, плата је висока мора да брани радно место то се зна, ако не слуша изађе, тако иде, то се зна, јасно је, али када смо били на препознавању ту се сећам много добро, први дан је био препознавање ту ја сам био број 3, ту је рекла сведокиња Ц1 чули смо причу а нисам знао ко је. Каже први у реду, истражни судија пита га пошто је тужилац ту наводно каже да нису виделе, каже од моје стране или од друге стране, тужилац, господин Плазинић каже не од друге стране, значи човек ту, човек није имао везе уопште са овом предметом. Почео сам да се смејем стварно, постоји снимак ако хоћете то може да забележи, каже можда је 3, а онда истражни судија пита сећам се добро каже када је рекла она да ли личи неко од ових што сте дали изјаву, од ових људи, каже не они су били крупнији од ових. Истражни судија пита каже ови су крупнији или они, каже не, не, они, онда види тужилац да не може да погоди нигде и сада ајде да нађемо друго место, слике. Али има још нешто ви не знате можда, ја имам два сведока кући, комшије, један је хоћа браћа су, [REDACTED] то су браћа из села Курбалије, мене су снимали камером у кући, сада неко би питао зашто, зашто, па зашто, зашто су прошли 10 година човеку ко и дете ако не видиш 10 година неће да препознаш, то смо сигурни, ја мог сина од ујака нисам познао, од кампа из Македоније отишао човек, вратио се после 8 година и нисам, случајно смо се срели у град нисмо се познали, али тај снимак је свеж 2008. и гледај овде и погоди тамо, тако иде ту. Али овај

несрећни Фатон Хајдари је ухапшен један пут тамо, били су друга и „Божуром“ то јесте, зна и он сам колико пута сам казнио „Божура 50“ а нећу да причам, нисам причао ни раније зашто сам мислио да ће да будем, да суд мисли да сам агресиван, да сам убица стварно, „Божура 50“ сам и тукао и везао сам, зашто ево нека каже Фатон ако хоће, у то време дошао Риза Халими, ви знате можда ко је, да пости, а ја сам био задужен да пратим до асфалта, „Божур 50“ хтео да убије њега, наводно да он није био у стране војске, хтео да убије Риза Халимија, ево јавно кажем, али има много ствари што он зато и Фатон Ајдари ухапшен у Сегедину ако не заборавим од стране [REDACTED] тада што каже овај недодирљиви [REDACTED] господин Крстић што спомиње, а ја знам њега и ја га знам, био преводиоц код мене и чујем глас Фатону каже у просторијама 101 тамо у полицијске станице, чујем глас каже Фатоне и деца ће да ти умру од глади, на албанском језику, и твоја браћа су ту или да пристајеш или ће да ти умре и деца од глади. Дошао [REDACTED] после код мене, тако је уписао Фатон тачно, зна префект албански тај ћелава високи, леп, згодан, дошао и код мене са тужилацом, нудили су паре, нудили су све то само да ја уперем прст на ови људи. А тужилац каже да Мечиши се жалио и зато почео ме сликао, Мечиши није смео ни да се жали госпођо судија, више од 200 пута флаша од два литра у главу су ми ударили жандармерија, док нисам пао у несвест и почео крв, тада су прекинули. Неке речи нисам спомињао ту, можда и због стид ми је био али чуо сам свашта ту шта су хтели да ми раде и ударио сам једнога жандара у Ниш, ја сам ударио руке везане, пошто је извадио полни орган и рекао да видимо како ће да пуше војник ОВК и ударио сам, зауставили су цип, пошто је хтео да ме убије, изашао он напред што је био, извадио тог и рекао да седнем напред, али зато била ми породица била ми ту, људи, нисам хтео да причам за такве ствари што ме је стид. Тужилац ту навео да ја сам се жалио, Мечиши није се жалио, ја се сећам много добро када смо стигли у просторијама ту како су нас водили то се зна, видели сте и сами, него неки инспектор се представио као [REDACTED] каже шта је са тобом, није се то отворио, па добро шта је, пошто је видео да поврћен све, кажем па су ме тукли, тукли су ме ови, каже ко, нисам знао да су жандармерија, каже није могуће, кажем ма како није могуће кажем и пљачкали су ме, то сам рекао и кући имамо и сведока да су ми пљачкали паре, пошто су у кући су ме тукли мене прво, ово слику ту што имамо, ово је ударац од ноге у лице у кући када су ми опљачкали паре, а касније код истражног судије госпођа Еда Радоман Перковић видела, истражни судија виде, тужилац видео моје лице и зато су записали тортуру што тужилац једно време чак је рекао није битно да то нисам знао да се снима ту, истражни судија је био коректан, каже много је битно пошто су кршена људска права и све то како је навео, али нећу да одузимам много време ту био и адвокат Душко Лапац што је рекао да све време били смо заједно у просторијама, што није видео како ја са везане руке пишем бланкове папире али ружно је да кажем, он није знао да ја знам српски, када је ушао рекао је „јебали сте му мајку“, то сам чуо, то сам чуо мојим ушима, рекао инспектору. И ту сведочи дао заклетву, пошто ви читате то по законом да лажно сведочење је кривично дело, а ови ту види се јасно да није кривично дело пошто смо ухватили људе да лажу и не одговарају сведоци Ц1 и Ц2, па Душко

Лапац, па тај преводиоц Лабовић или како је био па она Гордана Бабић, како се зваше ево слике, то су тортуре, ево слике, те слике сам добио захваљујући вама али писао сам и господину Радољубу Шабићу, ако хоћу да видиш можеш слободно. Ја питам сада како тај адвокат није видео то, а ту се дао заклетву да ће да каже истину, због чега, зато што су радили заједно, то што се каже у полицију то се ради, ја сам имао човека у собу што је прихватио преткривични дело а две урадио од батина, Циган, пет кривичних дела и то за теглу ајвар, неку пршуту и саламу, нешто друго, од батине добио што је добио прихватио пет, да је урађено пет а нису пет, а ови људи и ја сам опет, то није ни нула, верујте ми није ни нула то што видите ту, шта су ми радили код истражног судије стража, од затвора до овде, до суднице, није била ова судница јер се сећам много добро шта су ми радили, знају само они што су добили те батине. Није ни нула то, али касније у затвор у два ујутро улазим био, опет сам прошао најбоље ми се чини од свих, Самет има зубе сломљене, главу, Ферат Хајдари нека покаже сам ребра како има сломљена ребра, а Ферат Хајдари наводно да је рекао тужилац како каже рекао да тужилац одмах скочио на њима да им помогне, да све то па како човек сломљена ребра, изашли су напоље, није био ни код доктора од те тортуре, 150 километара има, 147 има тачно од Прешево до Ниша, имао сам цак на главу, 26. децембра 2008. око 9 ујутро, знам тачно да сам био у базу Жандармерије, неко би питао сад како знаш када си имао цак на главу, у Прешеву постоје три лежећа полицајца или препреке, први када смо прошли, други, трећи био близу, близу је била база Жандармерије, извадили су ме, избацили и питали су некога, главу су ми држали доле, питали су некога да ли је овај, он ме удари два пута десном ногом у стома, видео сам исте ципеле, исте фармерке од „Божура 50“, без пертле, а када су ме окренули од батина они ме бију, видео сам и Ивицу Дачића, предложио сам за сведока, али сам предложио и за нешто друго да му кажем у лице због неке криминалне радње његове што знам ја, а то ћу да кажем некад кад изађем, макар и да ме убију, то ћу да кажем. [REDACTED], ако знате, чули сте за дуванску мафију, пет милиона евра је тражено њега да буде ослобођен, ја нисам чуо раније али сада чисто сумњам ту може да се купи слобода, утицајни људи, од њега су тражене те паре, али када смо код Самета Хајдарија, од ових оптужених ја стварно би имао једну примедбу и то пошто да се објасни на жаргонски начин ове вашарске форе, шибицарске форе, ја знам научио сам ту, без увреде никога препознао је Шемсија Нухију, имала су два циља, који је био први циљ, први циљ сведокиња Ц2 наводно да је видео овог Шемсију Нухију, то да му да алиби „Божура 50“, али „Божур 50“ каже истину, а други пут када је рекла нећу да грешим душу она, нећу да грешим душу, није ми радио ништа, шта сада ту суду да убеди тужилац а то су речи тужиоца нису од сведокиње него тако, да убеди суд да ево да она не оптужује без везе људе, без разлога, то је нож са две оштрице, човека што није видео никад 2000. први пут ја и Шемсија смо се видели, откад смо побегли у Македонију. У болници у Гњилану, шта прича тужилац ту, питао сам „Божура 50“ и за Интерната и за све, жао ми је што није дошао тај домар да сведочи, или ако је био можда ми је промакао, да питам једну ствар, пошто ви уопште нисте разумели ствари, питао сам „Божура 50“ шта је имао када улазиш

у Интернат, у двор Интерната, у левој страни, то имате сигурно, он каже неке клупе, пошто 2008. те клупе су сликане, Камбер Сахити видео „Божура 50“ са неким људима како су сликали брану, ја сам видео те слике су нове, пошто Ђиљан се променио много, те ствари ја нисам ни разумео, те слике су нове и то је јесен види се асфалт, асфалт мокар свуда лишће немају дрва, то су нове слике и када сам питао за то он не зна, али тај што је био у том Интернату као што ја сам био неколико дана, зна тачно да постоји ту неки споменик, за то сам питао „Божура 50“, било тај име од човека што је школа носи тај интернат или шта је, био је споменик ту, био велики орах друго није имало ништа, те контејнери, те смешне приче нису биле, нису биле, али шта „Божур“ нацртао тужилац схему од ту до ту ће да причаш, друго шта год да питају не се сећаш, не памтиш, не се сећаш, не памтиш, не се сећаш, не памтиш, шта год да питаш не се сећа, не памти, ја сам питао какве цигаре си пушио у Албанију ти, ако се сећаш када сам питао овог оптуженог Садику Селимона, цела војска је пушила цигаре „ВВ“ и „Коперс“, то су дали, друге цигаре није имао, а он био у Албанију и у Драч, Драч где не постоји никакав камп за обуку, ја знам кампове за обуку где су били, „Божур 50“ није био тамо, то показује сам када каже, то примедбу сам дао и раније када сам дао исказ госпођо судијо он каже у Тетово сам спавао још два дана пошто нисам могао да пређем границу Тетово Албанија, ајде он знамо какав такав је али ви људи сте школовани, није Тетово у Македонији, у Азији да не знате где је граница са Албанијом од Тетово, па то су 150 километара и три града треба да се пролази, ја сам путовао један пут у животу и био сам у Албанију, био сам и се сећам много добро рекао сам и вама да са камион су ме водили до овог до Тиране, од ту комби смо узели, ми смо узели наше паре дали смо по 50 марака, „Божур“ прича за неке динаре, а какав динар после рата, није постојао, а што је најсмешније имате у изјаву „Божура 50“ наводно од 25. децембра што каже тужилац, а то што је сачинио касније, каже истражни судија ви сте отишли на, како сте изашли каже на патроле, каже у групама, каже па да ли сте били наоружани, каже да, какве оружје истражни судија пита дуге цеви или кратке цеви, не каже кратким цевима, каже истражни судија пита јесте ли носили јавно или сакривено, не каже ништа није било, ништа није било каже сакривено, само што смо држали испод јакне, зашто тужилац и тај судија глуме сада ту будалу, зашто не питају шта ти треба јакна тебе у месец јули, која јакна причаш ти, за коју јакну, али он се сећа ту јакну што је носио дан када смо се видели последњи пут, ако се сећате он пита 1999. године како изгледа Мемиши, он каже видео сам пре годину дана, а ја више од годину дана у затвор и зато сам питао где сте ме видели, по чему памтите то, не се сећам каже, не знам сада, не могу прецизно да кажем јер ви сте га лепо питали пошто ја сам разумео то да хоћете да повежете моју изјаву, моје тврдње са то да ли је био јесен, зима, лето, пролеће, ни то не се сећа, а ја пре годину дана у затвору, 20. сам дошао из Италије, раније није могао да ме види ја сам био у Италији и дошао сам редовно, где сам узео ја ту визу, у Београд, где сам извадио ту личну карту, у Прешево, где сам узео пасош у Прешеву, због чега нису ме хапсили раније, због чега, или можда су чекали ја као монструм, као убица да убијем још, ја то не схватам, такви људи када има сазнање, то су опасни људи, не треба, треба да

ухапсе одмах, а не ти чекаш као наводно „Божур 50“ се сетио после није могао да спава, па не може да спава нормално кад пљачка целу ноћ, он спава преко дана, преко ноћ не спава. То му је посао. Гледате све кривична дела што има „Божур 50“, тачно преко ноћи је радио и нормално да не спава човек то му је посао, пљачкао све живо и цркву и џамију и све живо, када човек силује ћерку свог стрица, тужилац ту ми донесе тог човека, па ја сам сигуран да добар народ као народ у Балкан такав је, да у Европи да би био такав сведок ту што је силово ћерку свог стрица, што је наркоман, што је шверцер оружја, шверцер дроге, шверцер све, то би било смешно за суду, тај човек не може да сведочи, не може да сведочи. Шта да сведочи, да упере себе што има 15 година да робија, то су ми нудили мене и то је ево овај господин тужилац каже за 15 дана нећеш да спаваш у затвор него имаш стан, средићемо папире са друго име и презиме, нико неће да зна где живиш и које име и које место, али да оптужим ове јаднике. Е нећу ја, ја нећу да никад у животу, никад у животу ниједан од ових оптужених немају мој живот, ја сам сигуран, и мене ми фали слобода, вољене особе и све али у робије ћу увек али нећу да лажем против никога, барем душу да спасим и образ, а тужилац ту навео да неки јадник Фазли Ајдари сиротиња, што нема хлеб да једе, да води људе у Швајцарску своје деце школује или тај Рецеп Алију. Ви сте чули Рамиз Алију ту госпођо, прво сте навели, имо сам и примедбе и тада за тај истог човека да није био никакав војник, био у затвору он, са том породицом више од 30 година ја нисам причао и не причам. Дан данас видим крв мог брата како је легло нисам могло да му помогнем био сам дете кад га је [REDACTED] убодео мог брата. То кривично дело тужилац поставља покушај убиство, а јел је могуће сад ја човека што је покушао да ми убије брата да се дружим ја, ако тужилац се дружи, ја не. Ево и пред вама ви кажем и ако моја породица опрости њега, ја никад нећу, дан данас пред очи ми стоји брат лежећи пред ноге. Ја никад, и то ће да ми буде прва кривична дела у животу, никад нећу да заборавим то, био сам дете кад ми је убоден брат, [REDACTED] А рањен и стрица његов брат. Тужилац ту ме оптужује се таквим гнусним оптужбама са таквим људима, мој брат био у болницу због тога и за браћа Хасанима, зашто нисам оптужио њима госпођо судија, зашто нисам реко да су били у оном Интернату, имао сам разлога да се осветим према њима, да оптужим, имао сам разлога. Две недеље брат ми је био [REDACTED] тај што ми је долазио у посети, можда имате евиденцију, у болницу што су на кукавички начин ударили оном штегу за билијар у главу и признао исти тај. Ја по имену нисам знао ни у полицију, зна тужилац. Код вас не знам шта је, код нас ако неко од породице не прича са неком, не прича нико и сад тужилац ту хоће да оправдује неке смешне приче да ја ако причам против Фазлије Хајдарија и Рецеп Алију и неки клинци тамо, да ће моја породица буде у опасност. Не, госпођо, не. Моја породица то је највећа породица у Прешево. Броји најмање 450 мушкараца, то значи да могу да ратујем и против ове државе, ево јавно кажем колико мушкарца имамо, а против једног јадника Фазли Ајдарија што хлеб нема да једе, зашто тај Фазли Ајдари ако је такав лопов, мафијаш, убица, све то, нећу да браним он није ту, на крају крајева он на слободи. Није узо неки добри стан или неку лепу кућу, него је ушо у то јазбину где ни козу не би држо

ја, бар такав сам, него била празна кућа. Фазли Ајдари био тамо, дао ми цигаре, то делио Фазли Ајдари, то сам реко у моју изјаву и стоји иза то. Цигаре ми дао. И ту представљате неке глупости тужилац, био командант овај, био командант овој и после наше питање „Божура 50“ да ли знате [REDACTED], не зна „Божур 50“ а он био главни командант. Да ли знате [REDACTED], то је био заменик, то потврђује и БИА, он не зна нико јадник, нико. Спомиње једну белу „Ладу“, јесте, та бела „Лада“ постоји госпођо. То је истина, али та бела „Лада“ нажалост, смешно је али то он памти што је украо од свог комшију [REDACTED], то белу „Ладу“, зато памти он белу „Ладу“, то памти човек. То му је у главу, спомиње је још једног име свог брата наводно да је био неки у завади, е то узео да не заборави, па ја знам од детињства њега, од детињства, сви смо помогли, сви смо помогли у тој улици. И отац му је био у затвор, таква је породица. А ја имам прадеду, деду, оцу, још девет браћа и сам, никад нико није био осуђен, никад. Јесте додуше стриц и, двојица стрицеви били су политички један у Колицу је био [REDACTED], у Колицу био због волео је Енвер Хоџу он, држао неке књиге и за Енвер Хоџу довољно је било да пишеш ти Косово Република у снег и добио си 10 година, ето, толико. И сад Албанци из Прешево и то неки јадници што знам људи што немају ни ципеле отишли су у Гњилану и истерали су Србе, ако се сећате питао сам неке ствари, ви уопште не знате, у Гњилану постоји можда два-три Албанаца што су били полицајци, сви деведесете су спустили, сви. Све су дошли са стране Врање, Ниш, све то, они су радили, добили су станове ту, добро, станове, и кад заврше рад они су се вратили и тужилаштво сад наведе неки број ту колико становника чак и отишло у време Турака 1800 и кад је изашо, колико Цигана има у Гњилану, па ти не знаш колико мртва имаш ту е сад ти изађеш у 1800. шта причаш, шта причаш човече. У то време ако хоћеш историју да ти причам у то време кад ти причаш Београд је имао 280 џамије, сад има једну. Џамије не ходају, људи ходају, ја сам отишо у Италију, морао сам, нисам имо посо, моро сам, имо сам додуше посо као „Божур 50“ да крадем, да дрога, то, то увек постоји, али радио сам часно и недељу и суботу сам радио и ако је био празник на црно сам радио, радио сам, и ради и моја браћа тамо, и сад су ми шали 3000 евра другари што сам радио све Италијанци. Тужилац није спомиње то да ова тајна служба или како се зове, ја не знам сад ту свашта је могуће, да су питали у Италију за мене, били су у фабрику и шта, то није реко тужилац шта му је реко газда те што има 32 фабрике шта му је реко. Да Мемиши ми је као син, да би имао све раднике као Мемиши ја би био највећи, најбогатији човек у Италију, пошто сва четири браћа смо радили у исту фабрику. Јесте, нормално, неко каже тужилац нису имали школе, па овај режим није дозволио да имамо ми школе и дан данас. Како нисте имали школе кад сте бацили отров школи људима, децама. Па ја бих се стидио то да причам сад. Ко је узроково тај рат. Па били смо принуђени да узмемо оружје, зашто данас ја не узмем, 2005. нисам узео пушку у руке због чега, због чега. Отрово Фазли Ајдари мене ме отрово, не, ти си отрово „Божура 50“ да лажно сведочи против тебе, Фазли Ајдари јадник мене да ме отрује, па не може, не може нико да ме отрује, ја сам крив што сам Албанац то је то, ништа друго. И дан данас кад год има потребе за мој народ ја ћу да ратујем и да

браним увек, али не како каже тужилац да убијам цивиле пошто код нас има, постоји још неки други закон, то је народни закон. Народни закон каже у случај ако сад моја породица прости овог [REDACTED], како се звахе, [REDACTED] ја не смем да убијем њега или да дирам, кршим закон, породица ће да ме истера пошто сам кршио закон.

Друго, у крвној освети деца не се дирају, жене не се дирају, једини кривац дира, имали сте случај можда сте читали у новине после 32 године, убио човека у Бујановцу. То ми не опраштамо. Ове слике ту шта има ја ћу да стављам у рам, нек знају и унуци и сви а не тужилац помирење што спомиње ту, и монтира процес и помирење. Какво помирење, ти ме бијеш, ти секиром а ја цвећем у руке, па не иде. Не иде тако. Не иде. Причате за помирење, породилиште нема у Прешеви госпођо судија. Нема породилиште. А камоли нешто друго, а гледајте Бујановац пошто тамо нема Срба, гледајте у Бујановац шта је, гледајте у Врање, сваки дан жандармерија са 12,7 митраљез, то је противавионски пролазе ту. Ни у време рата није било. Па то је чисто да нас терају то је јасно или да правимо проблем. Проблем цели је ја разумем у политику да долази до сукобе, прво Србија има алиби да каже ево тероризам долази са Косова, ваљда мењамо сад Прешево, Бујановац и Медвеђу са Зубиним Потком, Лепосавићем и Северном Митровицом, па ако се то веће било раније замењено и то ће да дође а тужилац прича за неку велику Албанију. Велика Албанија не постоји, природно јесте то и ја тражим и ја тражим. Подржавам то, зашто да не. И ви Срби, али на миран начин, а не што тужилац каже да ми а знам све кукавичке приче, вашарске форе, циљ у Црној Гори, зашто тамо су ухапшени неки људи за тероризам и не знам шта и тужилац сад ту има неку причу што су дошли из Америке то као алиби да ево ту већ било спремно, рат у Македонију, па у Македонију човек има 30 година живи ту нема држављанство, па како, како мислите? Ваше дете има право да се школује, моје не. Па не иде тако. Поштовани суд, чланови већа, нећу да вас замарам више, смарам у ствари тражим да ми се укине притвор прво, друго, ослобађајућу од ове све гнусне оптужбе што је измислио тужилац на крај краја су доказане, а треће ја би тражио и од господина тужиоца да устане да се покаје за то што је урадио, да се извини прво мене, па осталим оптуженима. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Анализира исказ сведока „Божура 50“ и наводи да овај сведок није говорио истину, видео је сведока онако како је говорио од почетка поступка 25.12.2008.године, пре него што је ухапшен, разговарао је са њим сведок се распитивао где иде, нудио му оружје. Све оптужбе су намештене и током поступка се и видело да је то тако. Указује на исказе сведока [REDACTED], на недоследности и нејасноћу у исказу сведока „Божура 50“, указује да су оштећене „Ц1“ и „Ц2“ очигледно лажно сведочиле, нису могле да обаве препознавање и просто је невероватно да су обе заборавиле истовремено исте ствари и касније их се истовремено сетиле. Затим, да су извештаји БИЕ потврдили његове тврдње

да оштећени „Б1“ не говори истину јер у школи „Хелами Селачи“ није био никада ОВК 19.06. није постојао „Бонстил“, указује да оштећени „Б2“ другачије нетачно описује место где се догађај одиграо јер је интернат као и амблем о коме он говори изгледао другачије, није постојала кућица, није постојала рампа на улазу у интернат и то су потврдили остали сведоци. Показује своје фотографије и указује на третман и тортуру које је доживео када је лишен слободе а показало се да тако нешто нико од адвоката који су били присутни неће да потврди. Суд констатује да приликом излагања одбране приказује фотографије на којима су његове повреде. Сматра да је читав поступак монтиран и наводи да се осећа лоше због тога што сматра да трпи одређену дискриминацију јер је Албанац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можемо да наставимо после паузе?

За овим суд одређује паузу у трајању од 15 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, видимо се у неких 12,40. Седите молим вас.

Настављено у 12,54 након паузе ради одмора.

Да констатујемо да су ту заменик тужиоца, дакле да Владан Петровић мења Миловића, мења Бошковића јел тако? Ви мењате, Константиновић мења Недића и само још оно што нисам унела претходно у записник

да суд констатује да је приликом давања одбране а када је рекао да му је овај случај упропастио живот, оптужени Мемиши Агуш у очима су му се појавиле сузе.

Наставља се са изношењем завршних речи оптужених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад вас молим да дође Хајдари Фатон.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Добар дан. Оптужени Хајдари Фатон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви ћете на српском да говорите?

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Па имам кратко, нећу сад на албанском.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени наводи да ће завршну реч изнети на српском језику.

Завршна реч опт.ХАЈДАРИ ФАТОНА

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ:

Поштовачи часни суде и остали, ја завршну реч хоћу да причам много кратко, прво се слажем са адвокатима и са Мемишијем што је рекао. Хоћу да кренем од изјаве у полицију. Те изјаве су већ и каже и докуменат и како смо

дали, докле смо стигли до тога. На завршну реч господин тужиоц је реко тамо смо били партнерски били смо с њима, у томе су сведоци слике што је Мемиши мало пре показао па исто на таки начин и ја ћу да прекажем слике од тада до сад носим наочаре због тога, види се и повреда у очима. Не носим то што волим него што морам. Исто на ову слику се види тачно са леве стране где су [REDACTED] ставио пиштољ кад сам већ причао вама између Ниша и Београда, био је од тада био тортура над нама. Ја сам био одвојен од свима, питајте свих и они су сами рекли да Фатон није био с нама у Нишу а зашто није био? Па био у шуми под наредбом нећу сад да кажем господин Миољуб Виторовић, него под наредбом тужилаштва. Да и мене крене како су кренули „Божура 50“, да будем лажан сведок. А ја у том нисам пристао и добио сам што сам добио и сам видите. Што се тиче тога, тужиоц рекао Фатон тражио сам да долази 27. на допуни на исказ, то није истина, верујте ми то није ни И од истине, ја био сам тучен, нисам био уопште свестан, убили су ме од батине а ја, 26. и од куће од кад сам ухапшен, пре женом су ме тукли ево ту ме кундаком између обрве ту где су ме ударили и ја после да тражим да долазим, извињавам се, да се не журим, тукли су ме пред дететом, син ми је 4 године, жена ми је ту а шта би они урадили кад нису били присутни нико. Имам исто и ту ожиљак од скалпела. [REDACTED] професионалац није могао да ме веже лисице али то намерно, гуро ми скалпел ту, срамота сад да се скинем да видите, а то питам зашто? Зашто? Он не зна да сам ја крив, нисам ни саслушан ни ништа. Тужиоц на једна реч каже „Ц2“ јадна, он каже јадна, она је глумица. Каже Шемси Нухију зашто ниси помогао у интернату? Као да је у интернату а то нема шансе да је био. Ја питам господина тужиоца зашто он мени није помагао, верујте ми ви само лице видите на ову слику, а не видите тело. А боље што не видите, једини Бог зна и ја знам и они што су ме тукли. Код истражног судију сам дао изјаву исто у полицију сам дао сам и код истражног судију а читао сам једно Његош песник што је рекао „невин човек пун кривице, под силом свашта лако мрви“ и ја сам причао ја знам да сам, био сам принуђен да признам као да сам неког тукао, а то је што је неко, ко је неко то је тужилаштво „Б2“ ко је рекао на препознавање повратио, па како је то могуће повратио од мене, гледао ме на препознавање и повратио од мене, то није истина. Имамо од „Б2“ слике као да је 28. јуна био је тучен у Интернату па вратили су кући, па опет поново су отели. Добро. Он је рекао, ударио неко штанглом у груди и пао сам несвест, тужиоц каже он рекао, рекао ... каже очи затвори, он није затворио, он лаже верујте ми он лаже. Гледајте кад будете то разматрали ово наше завршна реч, гледајте слике „Б-2“ кад је рекао ударили су ме у груди и пао сам у несвест, а на слике које је снимано 30. јуна нема опште ту повреду. А ко смо тучени, ево повреда. Мора и он да има а он нема, ко зна у кафану или било где он добио ту испод мишке, негде нека плава не знам шта је то. Што се тиче „Ц1“ на препознавање били смо не знам у коју судницу али изгледа да је овако слично. Тужиоц каже прашина, он вама криви не као веће него суд, криви каже био је прашина она није видела, она види чисто као сузе. Али она стварно она зна да нисмо ми ти људи, били смо овде у реду ја био сам четврти, да. У ствари, други сам био она препознала неког четвртог, каже он ме силово, он ми гурно пиштољ, он ово,

после кад смо читали. Сутрадан, господин Крстић то све зна искусан човек, рекао па не он већ код тужилаштво тамо гледао слике, па наравно да гледао и рекао тужиоц сам рекао, верујте ми пошто они кад је у стање нама да нам нуди 100.000 евра, пасош, вилу овде у Београд, па зашто она да не пристане да лаже? Сутрадан она долази тамо на другом препознавању доле каже, да, ови су људи. А зашто први дан није рекао? Због прашине. То је смешно. Верујте ми то је смешно.

Исто и „Б-2“, „Ц-2“ сведокиња, мене ми је жао верујте ми кад ја гледам на такве стање, али ако глуми дупло дај боже да буде и болесна и најгоре нек се деси, ако глуми, ако је истина веруј ми жао, на ово стање како видим. Она каже на свом исказу код истражног судије видео сам Фатона с пушком кад улазиш на Интернат и то био ми глава доле и само сам кренуо главу и видео сам, а препознам после 11 година. То немогуће, после 11 година човек кад је с униформом и кад је цивил, нема шансе да препознаш, верујте ми раде командири овде па долази неко с униформу па после месец, два ја не знам ко је овај човек, а и плус цели дан с њима ту, а камоли да будеш како је она рекао, два секунда. После за сваки каже гурао ми пиштољ, ко је ово, па не он гурао ми пиштољ у уста, ово, оно, а прво реко за Садике Селимон, ја сад имам овде оптужницу, нећу сад то да читам, каже ево Фатон, да знам овог човека, мени гурао пиштољ у уста и сломио ми зубе, то није истина.

Што се тиче кредибилитет „Божура 50“ нећу уопште више, нећу да причам, само да кажем он ми знам, заједно смо ишли у школу, мене нико није нипитао ко је он вај човек, шта је он урадио а ја знам све његову биографију, нећу да причам, само хоћу да кажем он је у стање и свог рођеног брата да прода, а камоли нама да нас сад раде свашта, а то нек очекује и тужилаштво, верујте ми и њих ће он да прода, али кад тада, биће и њих. Мало пре је Мемиши рекао да сам ја био ухапшен у Хоргош, био сам у Сегедин ухапшен па после су вратили ме у Хоргош у границу, долазе шест припадника Државне безбедности или БИЕ, не знам шта су они, [REDACTED] и петоро остали, питали су ме мене тада Фатоне како ти однос са стрицом, Фазлијом, ја кажем па породични однос имамо нормално, каже јел он долази у Прешево, ја реко никад није дошо, мени пита па ти си био у ОВК, ја за то имам и сведок који могу да сведочи. Јеси био Фатоне у ОВК, ја реко нисам никад у животу, али био сам тамо у Косову после тога због стрица, све то што сам испричао, каже добро. Е сад ја вама кажем, то је био месец дана, имам и папир у кући, месец дана пре хапшење, пре него што су дошли да ме касапију кући, каже не, да ја би био неки злочинац тамо како ме терети оптужница, он већ мени посетио јер ти стриц долази, јеси ли ти био у ОВК, ја би побего, ја би побего верујте, али чист сам, немам где да побегнем и нећу ни да побегнем, и стојао сам кући од тада и опет кући ћу да будем, нећу да побегнем нигде, немам разлог, немам зашто, од ове клевете што они раде ово не истина, нико неће да побегне. Нећу више ништа, само хоћу да кажем ја тражим ослобађајућу пресуду и укидање притвора, нећемо нигде да побегнемо, нећемо нигде да идемо, од вас тражимо то. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Анализира исказ сведока „Б-2“, наводи да овај сведок не говори истину, повреде које се виде на фотографијама не одговарају оним повредама које би он добио да су настале онако како описује. Анализира исказ оштећених „Ц-1“ и „Ц-2“, указује да је немогуће да оптужене виде у околностима како опшисују и да их после 11 година препознају. У односу на сведока „Божура 50“, каже да је он такав човек да је због тога пристао да лажно сведочи. Објашњава да су га тукли у полицији и показује фотографије на којима се то види. Предлаже да га суд ослободи од оптужбе и да притвор укине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сада може оптужени Нухију Шемси да изнесе одбрану?

Оптужени Шемси Нухију у завршној речи изјави:

ОПТ.ШЕМСИ НУХИЈУ: Добар дан ја сам оптужени Шемси Нухију.

Поштована председнице судског тела, поштовани браниоци и остали присутни дозволите ми да Вам се захвалим за Ваш досадашњи рад и труд, поштовани суде у потпуности прихватам са оним што су рекли моји браниоци господин Радуловић и остали, изражавам моје жаљење за све оне који су на КОсову страдали током ових конфликта, сукоба, без обзира на то којој народности припадају и којој раси, језик, вере и тако даље. За мене је човек нешто свето, он је створио Бог и не сме нико да му наноси било какву штету. Ја стојим иза моје изјаве коју сам дао овде пред вама поштовани суде, и онога што сам рекао да никад нисам био припадник УЧК, да током '99.године нисам уопште био на територији Косова, и да немам никакве везе са оним што је наведено у оптужници. Био сам избеглица у Македонију онако како сам изјавио и надам се да је то доказано у досадашњем поступку јер смо чули и ведоке који су овде били и сведочили а мој бранилац је донео овде пред вама и сва могућа документа да би доказали то што ја кажем и изјављујем овде. Овде су дошли око 150 сведока и саслушано је у овом суду и свакоме од њих је прочитано моје име, свима је показана моја слика, ни један од њих, ни у једну прилику није рекао е то је тај који ми је учинио то и то или да ми је то име познато да је био ту и ту. Највећи број свих тих сведока они су изјавили који су били, да ли смо ми били или су биле то њихове комшије. Да не би одужио моју одбрану, у завршној речи господин тужилац споменуо је сведочење оптуженог Ахмет Хасанија и каже да је он рекао да ме је видео у том Интернату. Поштовани суде ја сам овде понео и изјаву Ахмета Хасанија и јасно се види да ту не постоји моје име, да он апсолутно није споменуо моје име, а ако је потребно да могу да прочитам то што је овде наведено.

Исто тако господин тужилац навео је и једног сведока који се зове [REDACTED] [REDACTED] Ви имате његово сведочење од 06.06.2012.године, ако Ви сматрате да је потребно ја могу да прочитам и ту његову изјаву. Врло јасно сте га питали за

лице под бројем 2 поштовани суде, он уопште ме није препознао. За лица која је он препознао односно знао он је изјавио да је он негде њих видео али не у вези са овим догађајима о којима је реч овде, а тужилац је рекао да је то препознавање било погрешно. Он спомиње [REDACTED], неки [REDACTED] а никако Шемси Нухију.

Што се тиче сведока „Ц-2“ ја не би имао шта да додам, односно да говорим и сам тужилац је дигао руке од тог дела оптужнице што се тиче сведочења сведока „Ц-2“.

О „Божуру 50“ је доста говорено и речено, а ја би цитирао само нешто од његових лажи и неистина. Када сте га питали дајте мало да говоримо у вези Шемсија, он каже „аха“, за [REDACTED] мислите?“ ево то доказује колико ми је он био друг, он чак ни моје име није знао и ако је он мој комшија. Никада он овде није рекао истину у вези мене, све кад је изјавио пред овим судом да нисам рекао за тебе да си био припадник УЧК, јер он то зна тачно да ја нисам био, јер ја сам овде изјавио да смо маја месеца смо се срели у Македонији, ја и ваш заштићени сведок, односно сарадник „Божур 50“ и тог момента он је поценио доста и мене и своју мајку, а ви сигурно се сећате шта је он изјавио за тај случај. Поштовани суде ја верујем у Бога, али ја верујем и у правду, а верујем и вама, да ћете судити по правди, ја из ове правде чекам слободу, да будем ослобођен а моју слободу чека и моја породица и моја деца, ја сам потпуно невин, и то је аргументовано и доказано. На крају поштовани суде не би имамо шта да додам само да вам се захваљујем о могућности што сте нам пружили да се и ми изјаснимо овде и да изразимо наше мишљење, да износимо. И надам се да ће ваша одлука бити објективна, праведна, тражим да ми се укине притвор и да будем уопште ослобођен. Хвала вам поштовани суде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Оптужени у завршној речи наводи да нико од саслушаних сведока није знао његово име, нити га је препознао са фотографија. О њему није говорио ни сведок [REDACTED], нити је њега било када споменуо Ахмет Хасани. Све то говори осврћући се на завршну реч заменика тужиоца.

Сведок „Божур-50“ чак не зна ни његово име, већ о њему говори као да је [REDACTED], а када је последњи пут био саслушан, рекао је да овај оптужени и није био припадник ОВК.

Због тога предлаже да како дело није извршио, да га суд ослободи од оптужбе и да му притвор укине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Оптужени Хајдари Самет у завршној речи изјави:

ОПТ. САМЕТ ХАЈДАРИ: Добар дан, ја сам оптужени Самет Хајдари, ово што ова оптужница са овим кривичним делима терети мене, ја сам и пре изјавио, а и сада изјављујем да то не прихватам, не признајем, то све што пише тамо, то је чиста политика, овде смо зато што смо Албанци и слажем се са оним, подржавам оно што је мој бранилац рекао и тражим од суда да ме ослободи као невиног човека. Не бих имао друго шта да додам. Хвала Вам.

Придружује се завршној речи свога браниоца, наводи да се ради о политичком процесу, који се против њега води зато што је Албанац, није извршио кривично дело и предлаже да га суд ослободи од оптужбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И оптужени Хајдари Ферат.

ОПТ. ФЕРАТ ХАЈДАРИ: Добар дан, ја сам оптужени Ферат Хајдари. Ја се слажем са оним што је мој бранилац изјавио овде и никада нећу прихватити ово што се овде спомиње и у вези изјаве коју сам ја дао у полицији, то није истина, то сам рекао зато што сам добио батине, био сам принуђен, имам сломљена ребра, од тада а постоје и фотографије о таквом стању, а ја овде пред Вама показујем место где ми је поломљено ребро. То је познато да је то због политике и због тога што смо Албанци, ја се браним са слободе и тражим да ме потпуно скинете са оптужнице. Не бих имао шта друго да изјавим овде пред Вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Придружује се речи свог браниоца, наводи да се његов исказ из полиције не може да прихвати, јер је добио батине и показујући на леву страну наводи да су му тада од батина сломљена и ребра.

Сматра да се ради о политичком процесу, јер је он Албанац и предлаже да га суд ослободи од оптужбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Садику Селимон.

ОПТ. СЕЛИМОН САДИКУ: Добар дан, поштовање, чланови већа и остали присутни овде. Ја се слажем са овим што су рекли моји адвокати, господин Радуловић, госпођа Марија Радуловић и Крстић, али имам још нешто да додам. Као прво, није тачно што каже тужилац да ми никада нисмо рекли да нам је жао, то што се десило на Косову. Мени је жао то што се десило, свакоме, што се то десило, али изјављујем пред овим судом да ја то нисам урадио, нити су ови људи урадили. Овде је мислим доказано то. Ја бих да кажем нешто око ових сведока што су дали изјаве у одвојеном поступку, значи њих има око 120-130, не знам тачно колико их има, њима су свима прочитана наша имена, па и слике су показане. Нико од њих није рекао да се сећа наших имена, да је чуо тамо, па и слике није препознао никога. Мада мислим да је мало погрешно то што истражни судија прво каже имена и каже њима да се овде против ових људи

води поступак, јер могао је да каже, као што су неки рекли као да му је познато ово име или да сам тог човека видео тамо. Јер ако он, на пример, каже, да сам чуо име Садике Селимон тамо, ја не могу да докажем да није тачно, да нисам ја био ту. Он мора да исприча сам причу, па да му се после поставља питање да ли се сећате неких имена, па да би он сам рекао да се сећа моје име, на пример. Толико око њих.

Тужилац је рекао да и Садике се не сећа датума, па спомиње споменик Цара Лазара, то. Ја сам рекао у мојој изјави ја нисам био присутан тада, тог датума и наравно да се не могу сетити тог дана и тог датума. Ја се сећам догађаја, али ја не могу да се сетим датума, зато што ја нисам био ту присутан. Тужилац је рекао што се тиче „Божура-50“ да његово име не фигурира тамо, односно нема што смо добили оно извештај из „EULEX“ –а, да он није био припадник ОВК, односно да је био, али да је био под надимком и зато и није могао да се нађе његово име. То није тачно, надимке су имали припадници ОВК, у почетку, а не 1999. године. Ја као што сам рекао у мојој изјави, ја сам дао личну карту, име и презиме, име оца и тачну адресу одакле сам, и тог дана сам рекао, значи то стоји, то је још у архиви, где је још и дан-данас моја лична карта тамо и апликацију коју сам ја сам попунио. Али и да је тачно да се он пријавио под псеудонимом, то је могао да буде само у време рата, али не и после рата, после рата су сви они који су били у ОВК, пријавили и узели ове картице, ветерана коју сам ја имао и која је и дан-данас овде негде у овом Специјалном суду, мислим. Значи ја коју сам узео 1995. или 1996., не знам ни ја тачно сада када. А то је могао да узме и „Божур“ да је био, али овде је доказано да он уопште никада није био у ОВК, нити је он био у Гњилану.

Тужилац као и увек овде пред Вама изнесе не истине за нас. Прво нас понижава, што каже да су као неписмени и нешколовани, то је понижавање. И каже да се такозвани они команданти, „Фаза“ и други да су претили нашим породицама. То није истина, мојој породици никада нико није претио и нема разлога.

Што се тиче сведока „Б-2“, он је неколико пута овде рекао за мене, он је био мршавији, када је он мене видео овде. Ја могу да Вам кажем дана када сам ишао одавде у Ниш, прво сам морао да прођем кроз лекарске прегледе, имао сам 73 килограма, значи 24 килограма сам ја смршао овде. Сада ја не знам шта је он мислио на томе, једино да сам ја имао 50 килограма, а у мојим фотографијама из 1999. године види се да сам ја ту преко 90 кила, значи он уопште нема појма шта прича о мени, него само оно што су га научили да каже, да ме терети да сам ја од њега узео кола. То није тачно, то може да се потврди, значи има службене оне белешке, када сам се мерио, а сада имам 80 килограма, одмах 7 килограма сам се удебљао.

У вези „Ц-1“ и „Ц-2“, ја мислим да око њих човек не треба ништа да прича, не да оне, да их понижавам, него немогуће да неко да изјаву пред истражним судијом и да каже нешто што му се десило и онда да дође пред неким другим судом и да прича другу причу, ама потпуно другу. И после да лаже, мени је било чудно што сте увек опоменули да је лажно сведочење кривично дело, а она наставља да лаже. Немогуће да када питате некога десет

или да не кажем сто пута, сви смо га питали ми, и Ви и адвокати и сви, да ли сте неке дали изјаву, каже, не. Није да су оне то заборавиле, него оне то намерно нису хтеле да кажу, зато што су знали да су тамо рекли другу причу, а овде кажу другу причу да би теретили нас.

Онда имамо извештај исто из болнице у Врању, да оне никада нису биле тамо.

Тужилац каже да се сукоби били и после 10. или 20. јуна, па до децембра. То уопште није тачно, после 20. јуна није било никаквог сукоба, ратно стање или како год, није било на Косову. И ОВК није имала више потребе за оружјем, пошто је то предало, а ти људи који су, ми смо слушали све сведоке, они су сви рекли, они су нам тражили оружје и били су у цивилу. Сада ја не знам, ја сам био у ОВК, мени не знам зашто ми треба оружје, ја сам га већ имао, они су тражили они који нису имали, који су се представили као ОВК, а уствари нису ни били, они су били банде, пљачкаши, ја то знам, пошто сам и касније то радио и знам, имали смо и случајеве у полицији, који су се тако представили. Значи без сумње ја то знам тачно да су то биле групе пљачкаша, који никога нису представљали, какви ОВК они.

Адвокат Пјановић исто који је био овде присутан, када је „Божур“ причао ону причу да су у центру града поред хотел „Кристала“ ту када су имали ону пуцњаву како је он рекао са Србима, они се забарикадирали тамо, па су ухапсили оног човека живог, а његов рођак је овде био и испричао другу причу да то уопште није било тако. Адвокат Пјановић му је поставио питање оном рођаку, каже, „да ли сте видели негде наоружане људе“, „не“, „униформисане људе“, „не“, „да ли сте чули пуцњаву?“, он каже, „не“. Значи да уопште није била никаква пуцњава, него то су лажи „Божурове“ које ја мислим да он зна тачно зашто лаже, овде и зато што му неко верује, јер иначе њему не би веровао ниједан суд у свету, он не би ни дошао до суда, зато што би и полиција рекла њима да лаже, али до тога није дошло због тога што њега полиција учи шта да каже. Ми смо, ја сам неколико пута рекао да он није никада био члан ОВК, а го се потврдило и у извештају „EULEX“-а, да он није био, он није ни знао ни како је он сам рекао, Ливочко језеро. То уствари јесте мала брана, то је 15 метара широка, можда и 20, не знам ни ја сада тачно, он тамо никада није ни био, зато што је он неколико пута и Ви када сте га питали, је рекао да то је у правцу Урошевца, које је потпуно у другачијем правцу. Значи он нема појма ни где је. И имамо изјаву његове мајке, која је потврдила то што смо ми причали, да он није био члан ОВК и да није био у Гњилану. Тужилац је рекао, да није „Божира“, ми никада не бисмо чули ове догађаје, ове злочине. Па није то тачно, јер „Божур“ је причао ово рецимо о догађајима који су се десили у јавним местима, то не може да крије нико, јер када је он причао да су у ромско насеље бачене бомбе, то не може да крије нико, значи то се зна, чује се бомба, експлозија, види се да је ту погинуло 12-13 људи, то не може да крије нико, значи то би знао цео свет, и Савет безбедности би знао у Њујорку, као што је чуо за један случај тамо у општини Липљане. И за ово би се знало.

Дана 24. маја када је „Божур“ био овде, ја сам му поставио питање, да ли зна [REDACTED], он ми се обратио, човече, ја не знам имена, ово, оно, како

се он по обичају тако се понаша. Он је рекао да не зна ове људе, а ја асм онда рекао да овај човек је био главни командант, а то стоји и у извештају БИА и ВБА, а нигде нема „Фазе“. А како би имао, када он нико није био и ништа.

Само нема [REDACTED] кога сам ја спомињао у БИА зато што он у то време није био ништа у ОВК, он је био цивилно лице, после рата је био, како сам рекао, градоначелник Гњилана. И за њега сам питао „Божура“, он је рекао да га не зна, а ми смо са њим имали неколико пута састанак, како сам рекао исто у изјави, са [REDACTED], зато што смо тражили неке боље услове као градоначелник да нам помогне.

Случај код фабрике батерија, „Божур“ прича о том човеку да је толико био претучен, а после у фотографијама он овде њега као препознаје. А пре тога, он тог човека у животу није видео. Како он може да препозна, а не познаје тог човека, односно како је он био претучен. Па још каже, није могао да се препозна. Па како ћеш ти да препознаш човека када не препознајеш њега пре тога? Он не може да препозна тог човека. Око мојих фотографија „Божур“ је све што је рекао као да препознаје те људе, значи он је увек ту дао лажно, никога није препознао, ама баш никога. Исто и мене није препознао, да не понављам сто пута, ту где сам ја био под бројем 15, он је рекао да је то [REDACTED] а трећи да не зна који је овај човек.

Око Младеновића, као што је рекао и Мемиши Агуш, то је стварно да кажем као злочин Тужилаштва, па срамота је да се тако нешто ради. Ми сви знамо шта је „Божур“ рекао, рекао је да су они били живи, у интернату и да су поцепани колима, па да су масакрирани, стављани у цак и бачени у Ливачко језеро. Е сада ја питам, ко је на њих пуцао, када, пре догађаја нису, зато што он каже да су живи поцепани, значи нико није пуцао на њих, а када је онда неко пуцао на њих. „Божур“ није споменуо ово ватрено оружје, да је уперено било против њих. То је доказ да је неко други то урадио, а не као он што лажно терети Агуш Мемишија, Шемси Нухију и друге.

А још тужилац каже, они су имали времена да претраже Ливачко језеро, па да склопе лешеве, али овде су нађене 2000. године тужиоче, а не као што Ви сада тврдите, од када је судија тражила да се тамо претражи Ливачко језеро, Ви тврдите па неко је могао да склони лешеве. Али они су 2000. године нађени, ко је пуцао на њих, рекла је своја ћерка ко је пуцао и где.

Исто и госпођа Марија Радуловић јуче је рекла око изјаве „Божура“ коју је дао 25, да је прво рекао да није био код Ливачког језера, да је чуо да су лешеве бачени тамо, а да сада није био, па после овде сто пута је рекао да је он сам бацио тамо лешеве. Исто за „Б-1“ ћу само кратко, што се тиче Бонстила, ја сам увек тврдио да Бонстил није био 19. јуна тамо, јер је то немогуће, значи немогуће је да Бонстил буде ту, чим су Американци ушли, Бонстил се створио ту. Једино да су га понели са собом да су га негде правили, па само да га унесу и да га стављају ту. А то је шума била, шта ја знам, свашта је било ту, он није могао да постоји. Још је рекао, када сам ја питао, шта сте видели, тенкове, хеликоптере, чак је рекао и авионе, а авиона нема ни данас тамо.

„Божур-50“ је дао пред Вама неколико пута, мислим, него увек лажну изјаву, он је један лажов, из неколико разлога, он када је причао о том случају у

насељу „Камник“; за оног човека где је као наводно силована она стара жена, он о њему прича као малолетни, а човек има 25 година, старији је од њега. Откуд он њему малолетан? Али он је гледао стару фотографију, а „Божур“ када је дао изјаву, он је већ скоро имао 30 година, и зато њему он изгледа као малолетник, он прича у садашње време, а не у време као да се нешто десило, то се уопште није десило, човек је из Витине, какав Камник, значи то се није десило уопште.

Ја завршавам, тражим ослобађајућу пресуду, зато што сте ми притвор укинули, за сада, значи тражим ослобађајућу преуду, за мене, али и за све ове овде што су присутни.

Још једно питање, што сам тражио за дан пресуде, нисте ми одговорили, ја тражим да ме ослободите од дана да не долазим. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Придружује се речи својих бранилаца, изражава жаљење због жртава на Косову, анализира исказе оштећених „Ц-1“ и „Ц-2“, сведока који су саслушани у раздвојеном поступку, од којих нико није њега препознао, нити му је познато његово име, наводи да је сада потврђена и његова одбрана, да „Божур-50“ никада није био припадник ОВК.

Сматра да нема доказа, па предлаже да га суд ослободи од оптужбе. Моли да га на суд не доводе из Управе установе где се налази на извршењу казне, на изрицање пресуде, јер не жели да дође, без обзира што ће бити обавештен о томе када ће изрицање да буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, Ви ћете чути када је објављивање пресуде, као и сви остали, а не морате да дођете, дакле не мора нико да дође.

Е сада да видимо, да ли неко још има нешто да каже? Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није уобичајено, али важно је да се каже, неколико реченица само имам да кажем, везано за завршне речи колеге Ресавца, када је изразио сумњу у вези људи који су по тврдњи оптужбе убијени у солитеру. Ми имамо овде неколико сведока који су објашњавали да због сигурности, да су се људи окупљали и то што је неко страдао у солитеру, не значи да је он становник тог солитера. Такође није тачно да не знамо шта је било са телима тих људи који су убијени, јер је „Божур-50“ објаснио да је Ахмет Хасани касније објаснио да су тела склоњена. Била је изражена сумња како то да нико од сведока није препознао неког од извршилаца. Па у овој оптужници су углавном тачке у којима је неко убијен, тај који је убијен, нема могућности да препозна ко га је убио, нити је ту било живих сведока. И оно за крај само, то су поменули и госпођа Радуловић и сада малопре окривљени Садик Селимон, 25. децембра 2008. године, „Божур“ који је саслушан код истражног судије, говори у трећем лицу, па зато он каже, нисам ја био, али је био тај и тај, па нећу да кажем име које је, али је био тај, па каже име своје. И осврнуо бих се на крају само на 450 мушких глава у Прешеву, породице Мемиши, који је спреман да

ратује против државе, па ја не знам да ли је то била нека претња, коме? И са тиме бих завршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Заменик тужиоца се осврће на изнете завршне речи.

И пошто последња реч припада одбрани и оптуженима, господине Радловић, изволите.

АДВ. ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: (бранилац Селимона и Нухије и осталих, наравно) Па најбољи доказ онога што сам ја причао, јер се то може схватити знате и уопштено, начелно, метафизички, до несхватања, јер су данашње судске рехабилитације да читава човекова историја, хисторија calemitato се заснива на константној incontinuo употреби лажи, шта значе ове данашње судске рехабилитације, него признавање разумете, да је суд у том моменту, заправо не суд, него држава када год јој треба, да подметне лаж као истину, она ће то и урадити. И онда прође двадесет, тридесет година и онда ће нам се заиста врло васпитани, коректни, учтиви и отмени, јавни тужилац извињавати што је он данас лагао и што је подметнуо једну оптужницу без икаквих доказа. Ја говорим у односу на клијенте које ја кажем и понављам б браним. Да је лаж званично у употреби, и то на међународном и националном плану, јесте податак да је моја отаџбина не знам да ли је Ваша, јер бисмо мало били гласнији, па вероватно и тужилац би био гласнији, већ је тога марта бомбардовањем моје отаџбине 1999. године, је речено на каптолу власти свестске, пазите на врху, на Хималајима, речено да је то урадио милосрдни анђео, а милосрдни анђео је нешто највеће у српском народу. Како милосрдни анђео може да руши тридесет и седам мостова, да убија децу, да уништава структуру, у име чега? Како милосрдни анђео може да ми отме, опростите пријатељи, ту се ми не разликујемо, ту се разликујемо тотално, не може нико никоме да отме 15% територије као милосрдни анђео. Може као силник, према томе, поштовани тужиоче, морате признати да ова оптужница не служи на част ни у смислу образа, сем ако на њему не седимо, овој земљи, овој држави, овом српском државном простору, његовој историји и смислу живота на овом простору, него заиста, заиста треба на један дискретан начин, отмен начин, просто помоћи овом судском већу да донесе једину могућу ослобађајућу пресуду. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

На реч тужиоца осврће се бранилац оптужених Седки Селимона и осталих, адвокат Илија Радловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени, остали адвокати? Господин Крстић нешто да каже.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Једну реченицу, да похвалим колико год то зачуђујуће делује сада, придружујући се овим речима колеге који се обратио, Радуловића, да похвалим тужиоца што се суздржао да било шта коментарише о ономе што сам ја износио. То је још један доказ да сам истину говорио о атмосфери у Републичком МУП-у када су се узимале изјаве, на којима се темељила првостепена пресуда. Значи ни за јоту и ја сам му веома захвалан због тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има још неко нешто да каже? Ако нико нема више ништа да каже, онда

Председник већа објављује да је претрес завршен.

Пресуду ћемо објавити у законом предвиђеном року, сада ћу да вам објасним, такон предвиђен рок је три дана, односно осам дана у сложенијим предметима, па ћемо ми прекорачити тај рок, због наше заузетости, заузетости судница и објавићемо је у среду, 19. септембра 2012. године, у 13,30 часова. За сада у судници број 1, уз евентуално измену са којом ћу да вас упознам, у овој истој судници, у судници број 2.

То је то што смо могли да нађемо, дакле пресуда ће бити објављена у среду, 19. септембра 2012. године, са почетком у 13,30 часова, у судници број 1.

Довршено у 13 и 50 часова.

Довиђења.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА